

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

59. årgang

25. januar 2016

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2016/C 027/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2016/C 027/02 Sag C-307/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte Suprema di cassazione (Italien) den 21. februar 2014 — Agenzia delle Entrate mod Aquapur Multiservizi SpA 2

2016/C 027/03 Sag C-491/15 P: Appel iværksat den 18. september 2015 af Rainer Typke til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 2. juli 2015 i sag T-214/13, Rainer Typke mod Europa-Kommissionen 2

2016/C 027/04 Sag C-497/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Szegedi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungarn) den 22. september 2015 — Euro-Team Kft. mod Budapest Rendőrfőkapitánya 3

2016/C 027/05 Sag C-498/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Szegedi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungarn) den 22. september 2015 — Spirál-Gép Kft. mod Budapest Rendőrfőkapitánya 4

2016/C 027/06	Sag C-511/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Prekršajni Sud u Bjelovaru (Kroatien) den 25. september 2015 — Renata Horžić mod Privredna banka Zagreb og Bože Prka	5
2016/C 027/07	Sag C-512/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Prekršajni sud u Bjelovaru (Kroatien) den 25. september 2015 — Siniša Pušić mod Privredna banka Zagreb og Božo Prka	6
2016/C 027/08	Sag C-527/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Midden-Nederland (Nederlandene) den 5. oktober 2015 — Stichting Brein mod Jack Frederik Wullems, som også driver virksomhed under navnet Filmspeler	6
2016/C 027/09	Sag C-536/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nederlandene) den 13. oktober 2015 — Tele2 (Netherlands) BV m.fl. mod Autoriteit Consument en Markt (ACM) og Procesdeltager: European Directory Assistance NV	7
2016/C 027/10	Sag C-539/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 15. oktober 2015 — Daniel Bowman mod Pensionsversicherungsanstalt	8
2016/C 027/11	Sag C-547/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kúria (Ungarn) den 20. oktober 2015 — Interservice d.o.o. Koper mod Sándor Horváth	9
2016/C 027/12	Sag C-553/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 26. oktober 2015 — Undis Servizi Srl mod Comune di Sulmona	9
2016/C 027/13	Sag C-554/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de Cantabria (Spanien) den 27. oktober 2015 — Luca Jerónimo García Almodóvar y Catalina Molina Moreno mod Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U.	10
2016/C 027/14	Sag C-562/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Paris (Frankrig) den 4. november 2015 — Carrefour Hypermarchés SAS mod ITM Alimentaire International SASU	11
2016/C 027/15	Sag C-567/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vilniaus apygardos teismas (Litauen) den 2. november 2015 – »LitSpecMet« UAB mod Vilniaus lokomotyvų remonto depas UAB	12
2016/C 027/16	Sag C-572/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Riigikohus (Estland) den 2. november 2015 — F. Hoffmann-La Roche AG mod Accord Healthcare OÜ	13
2016/C 027/17	Sag C-576/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Veliko Tarnovo (Bulgarien) den 9. november 2015 — ET »Maya Marinova« mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite	13
2016/C 027/18	Sag C-579/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Amsterdam (Nederlandene) den 6. november 2015 — Openbaar Ministerie mod Daniel Adam Popławski	14
2016/C 027/19	Sag C-581/15: Sag anlagt den 10. november 2015 — Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik	15
2016/C 027/20	Sag C-582/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Amsterdam (Nederlandene) den 11. november 2015 — Openbaar Ministerie mod Gerrit van Vemde	16

2016/C 027/21	Sag C-587/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litauen) den 12. november 2015 — Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras mod Gintaras Dockeyčius og Jurgita Dockeyčienė	17
2016/C 027/22	Sag C-591/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) (Det Forenede Kongerige) den 13. november 2015 — The Gibraltar Betting and Gaming Association Limited mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs og Her Majesty's Treasury	19
2016/C 027/23	Sag C-592/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Det Forenede Kongerige) den 13. november 2015 — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs mod British Film Institute	19
2016/C 027/24	Sag C-593/15 P: Appel iværksat den 13. november 2015 af Den Slovakiske Republik til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 14. september 2014 i sag T-678/14, Den Slovakiske Republik mod Europa-Kommissionen	20
2016/C 027/25	Sag C-594/15 P: Appel iværksat den 13. november 2015 af Den Slovakiske Republik til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 14. september 2015 i sag T-779/14, Den Slovakiske Republik mod Europa-Kommissionen	21
2016/C 027/26	Sag C-606/15: Sag anlagt den 17. november 2015 — Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik	22
2016/C 027/27	Sag C-608/15 P: Appel iværksat den 17. november 2015 af Panasonic Corp. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 9. september 2015 i sag T-82/13, Panasonic Corp. og MT Picture Display Co. Ltd mod Europa-Kommissionen	23
2016/C 027/28	Sag C-615/15 P: Appel iværksat den 18. november 2015 af Samsung SDI Co. Ltd og Samsung SDI (Malaysia) Bhd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 9. september 2015 i sag T-84/13, Samsung SDI Co. Ltd og Samsung SDI (Malaysia) Bhd mod Europa-Kommissionen	24
2016/C 027/29	Sag C-622/15 P: Appel iværksat den 19. november 2015 af Koninklijke Philips Electronics NV til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 9. september 2015 i sag T-92/13, Koninklijke Philips Electronics NV mod Europa-Kommissionen	25
2016/C 027/30	Sag C-623/15 P: Appel iværksat den 20. november 2015 af Toshiba Corp. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 9. september 2015 i sag T-104/13, Toshiba Corp. mod Europa-Kommissionen	26
2016/C 027/31	Sag C-625/15 P: Appel iværksat den 23. november 2015 af Schniga GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 10. september 2015 i forenede sager T-91/14 og T-92/14, Schniga GmbH mod EF-Sortsmyndigheden	27
2016/C 027/32	Sag C-644/15 P: Appel iværksat den 2. december 2015 af Ungarn til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 15. september 2015 i sag T-346/12, Ungarn mod Kommissionen	28

Retten

2016/C 027/33	Sag T-506/12 P: Rettens dom af 3. december 2015 — Cuallado Martorell mod Kommissionen (Appel — personalesag — tjenestemænd — ansættelse — almindelig udvælgelsesprøve med henblik på at opstille en reserveliste til ansættelse af spansksprogede jurist-lingvister — udvælgelseskomitéens afgørelse om, at den sidste skriftlige prøve ikke var bestået, og om afslag på deltagelse i den mundtlige prøve — vedtægtens artikel 90, stk. 2 — antagelse til realitetsbehandling i første instans — begrundelsespligt — afslag på at fremsende de rettede skriftlige prøver til sagsøgeren — aktindsigt)	30
2016/C 027/34	Forenede sager T-159/13 og T-372/14: Rettens dom af 26. november 2015 — HK Intertrade mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — foranstaltninger over for Iran med henblik på at undgå nuklear spredning — indefrysning af midler — annullationssøgsmål — søgsmålsfrist — udgangspunkt — formaliteten — retten til at blive hørt — meddelelsespligt — begrundelsespligt — retten til forsvar — åbenbart urigtigt skøn)	30
2016/C 027/35	Sag T-273/13: Rettens dom af 4. december 2015 — Sarafranz mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Iran — indefrysning af midler — begrænsninger af indrejse i eller transit gennem EU's område — retsgrundlag — begrundelsespligt — ret til at blive hørt — urigtigt skøn — ne bis in idem — ytringsfrihed — mediefrihed — erhvervsfrihed — fri bevægelighed — ejendomsret)	31
2016/C 027/36	Sag T-274/13: Rettens dom af 4. december 2015 — Emadi mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger truffet over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Iran — indefrysning af midler — begrænsninger af indrejse i eller transit gennem EU's område — hjemmel — begrundelsespligt — ret til at blive hørt — urigtigt skøn — ne bis in idem — ytringsfrihed — mediefrihed — erhvervsfrihed — fri bevægelighed — ejendomsret)	32
2016/C 027/37	Sag T-343/13: Rettens dom af 3. december 2015 — CN mod Parlamentet (Ansvar uden for kontrakt — andragende til Europa-Parlamentet — videregivelse af visse personoplysninger på Parlamentets websted — ikke tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse af en retsregel, som tillægger borgerne rettigheder)	33
2016/C 027/38	Sag T-367/13: Rettens dom af 3. december 2015 — Polen mod Kommissionen (EUGFL — Garantisektionen — EGFL og ELFUL — udgifter udelukket fra finansiering — udvikling af Landdistrikterne — udgifter afholdt af Polen — artikel 33b i forordning (EF) nr. 1257/1999 — artikel 7 i forordning (EF) nr. 1258/1999 — artikel 31 i forordning (EF) nr. 1290/2005 — blandet finansiel korrektion — begrundelsespligt)	33
2016/C 027/39	Sag T-414/13: Rettens dom af 2. december 2015 — Tsujimoto mod KHIM — Kenzo (KENZO ESTATE) (EF-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret — ordmærket KENZO ESTATE — det ældre EF-ordmærke KENZO — relativ registreringshindring — renommé — artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009)	34

2016/C 027/40	Sag T-425/13: Rettens dom af 26. november 2015 — Giant (China) mod Rådet (Dumping — import af cykler med oprindelse i Kina — fornyet interimundersøgelse — artikel 9, stk. 5, og artikel 18 i forordning (EF) nr. 1225/2009 — individuel behandling — manglende samarbejde — nødvendige oplysninger — tilgængelige data — forbundne virksomheder — omgæelse)	35
2016/C 027/41	Sag T-461/13: Rettens dom af 26. november 2015 — Spanien mod Kommissionen (Statsstøtte — digital-tv — støtte til implementering af jordsendt digital-tv i fjerntliggende og mindre urbaniserede områder i Spanien — afgørelse, der erklærer støtten delvis forenelig og delvis uforenelig med det indre marked — begrebet virksomhed — økonomisk aktivitet — fordel — tjenesteydelser af almen økonomisk interesse — konkurrencefordrejning — artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF — fornøden omhu — rimelig frist — retssikkerhed — ligebehandling — proportionalitet — subsidiaritet — ret til information)	35
2016/C 027/42	Sag T-462/13: Rettens dom af 26. november 2015 — Comunidad Autónoma del País Vasco og Itelazpi mod Kommissionen (Statsstøtte — digital-tv — støtte til implementering af jordsendt digital-tv i fjerntliggende og mindre urbaniserede områder i Spanien — afgørelse, der erklærer støtten delvis forenelig og delvis uforenelig med det indre marked — fordel — tjenesteydelser af almen økonomisk interesse — artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF — ny støtte)	36
2016/C 027/43	Forenede sager T-463/13 og T-464/13: Rettens dom af 26. november 2015 — Comunidad Autónoma de Galicia og Retegal mod Kommissionen (Statsstøtte — digital-TV — støtte til implementering af jordsendt digital-TV i fjerntliggende og mindre urbaniserede områder i Spanien — afgørelse, der erklærer støtten for delvis forenelig og delvis uforenelig med det indre marked — begrebet »virksomhed« — økonomisk aktivitet — fordel — tjenesteydelse af almen økonomisk interesse — selektiv karakter — artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF — begrundelsespligt)	37
2016/C 027/44	Sag T-465/13: Rettens dom af 26. november 2015 — Comunidad Autónoma de Cataluña og CTTI mod Kommissionen (Statsstøtte — digital-tv — støtte til implementering af jordsendt digital-tv i fjerntliggende og mindre urbaniserede områder i Spanien — afgørelse, der erklærer støtten delvis forenelig og delvis uforenelig med det indre marked — fordel — tjenesteydelse af almen økonomisk interesse — artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF — ny støtte)	38
2016/C 027/45	Sag T-487/13: Rettens dom af 26. november 2015 — Navarra de Servicios og Tecnologías mod Kommissionen (Statsstøtte — digital-tv — støtte til implementering af jordsendt digital-tv i fjerntliggende og mindre urbaniserede områder i Spanien — afgørelse, der erklærer støtten delvis forenelig og delvis uforenelig med det indre marked — statslige midler — økonomisk aktivitet — fordel — indvirkning på samhandelen mellem medlemsstaterne og konkurrencefordrejning — tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse — artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF — magtfordrejning)	38
2016/C 027/46	Sag T-522/13: Rettens dom af 2. december 2015 — Tsujimoto mod KHIM — Kenzo (KENZO ESTATE) (EF-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret — ordmærket KENZO ESTATE — det ældre EF-ordmærke KENZO — relativ registreringshindring — renommé — artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009 — for sen fremlæggelse af dokumenter — appelkammerets skønsbeføjelse — artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 — delvist afslag på registrering)	39

2016/C 027/47	Sag T-528/13: Rettens dom af 2. december 2015 — Kenzo mod KHIM — Tsujimoto (KENZO ESTATE) (EF-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret — ordmærket KENZO ESTATE — det ældre EF-ordmærke KENZO — relativ registreringshindring — renommé — artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009 — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009 — delvist afslag på registrering)	40
2016/C 027/48	Sag T-541/13: Rettens dom af 26. november 2015 — Abertis Telecom og Retevisión I mod Kommissionen (Statsstøtte — digital-tv — støtte til implementering af jordsendt digital-tv i fjerntliggende og mindre urbaniserede områder i Spanien — afgørelse, der erklærer støtten delvis forenelig og delvis uforenelig med det indre marked — fordel — tjenesteydelse af almen økonomisk interesse — artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF — ny støtte — begrundelsespligt)	41
2016/C 027/49	Sag T-553/13: Rettens dom af 2. december 2015 — European Dynamics Luxembourg og Evropaiki Dynamiki mod Det Europæiske Fællesforetagende for ITER og Fusionsenergiudvikling (Offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbudsprocedure — levering af it-tjenester, rådgivning, programudvikling, internet og support — afvisning af en tilbudsgivers bud og tildeling af kontrakterne til andre tilbudsgivere — ansvar uden for kontraktforhold)	41
2016/C 027/50	Sag T-50/14: Rettens dom af 26. november 2015 — Demp mod KHIM (TURBO DRILL) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket TURBO DRILL — hindringer for registrering — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	42
2016/C 027/51	Sag T-105/14: Rettens dom af 3. december 2015 — TrekStor mod KHIM — Scanlab (iDrive) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket iDrive — det ældre tyske ordmærke IDRIVE — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	43
2016/C 027/52	Sag T-127/14 P: Rettens dom af 3. december 2015 — Sesma Merino mod KHIM (Appel — personalesag — tjenestemænd — bedømmelse — bedømmelsesrapport — målsætninger 2011-2012 — akt, der indeholder et klagepunkt — antagelse til realitetsbehandling)	43
2016/C 027/53	Sag T-181/14: Rettens dom af 26. november 2015 — Nürburgring mod KHIM — Biedermann (Nordschleife) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket Nordschleife — ældre nationalt ordmærke Management by Nordschleife — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	44
2016/C 027/54	Sag T-262/14: Rettens dom af 26. november 2015 — Bionecs mod KHIM — Fidia farmaceutici (BIONECS) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket BIONECS — ældre internationalt ordmærke BIONECT — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	44

2016/C 027/55	Sag T-327/14: Rettens dom af 3. december 2015 — Compagnie des fromages & Richesmonts mod KHIM — Grupo Lactalis Iberia (gengivelse af et skakternet mønster i rød og hvid) (EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-figurmærke, der gengiver skakternet mønster i rød og hvid — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	45
2016/C 027/56	Sag T-371/14: Rettens dom af 26. november 2015 — NICO mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med henblik på at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn)	46
2016/C 027/57	Sag T-390/14: Rettens dom af 26. november 2015 — Établissement Amra mod KHIM (KJ KANGOO JUMPS XR) (EF-varemærker — ansøgning om registrering af EF-varemærket KJ Kangoo Jumps XR — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	46
2016/C 027/58	Sag T-404/14: Rettens dom af 26. november 2015 — Junited Autoglas Deutschland mod KHIM — United Vehicles (UNITED VEHICLES) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket UNITED VEHICLES — det ældre EF-ordmærke Junited — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	47
2016/C 027/59	Sag T-525/14: Rettens dom af 8. december 2015 — Compagnie générale des établissements Michelin mod KHIM — Continental Reifen Deutschland (XKING) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket XKING — ældre nationalt figurmærke X — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	48
2016/C 027/60	Sag T-528/14: Rettens dom af 2. december 2015 — Information Resources mod KHIM (Growth Delivered) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket Growth Delivered — varemærke bestående af et reklameslogan — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	48
2016/C 027/61	Sag T-529/14: Rettens dom af 2. december 2015 — adp Gauselmann mod KHIM (Multi Win) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket Multi Win — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	49
2016/C 027/62	Sag T-583/14: Rettens dom af 8. december 2015 — Giand mod KHIM — Flamagas (FLAMINAIRE) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket FLAMINAIRE — ældre nationale ordmærker og ældre internationalt ordmærke FLAMINAIRE — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 — Ne bis in idem)	50

2016/C 027/63	Sag T-628/14: Rettens dom af 3. december 2015 — Hewlett Packard Development Company mod KHIM (FORTIFY) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket FORTIFY — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	50
2016/C 027/64	Sag T-647/14: Rettens dom af 3. december 2015 — Infusion Brands mod KHIM (DUALSAW) (EF-varemærker — ansøgning om EF-figurmærket DUALSAW — absolutte registreringshindringer — delvist afslag på registrering — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009	51
2016/C 027/65	Sag T-648/14: Rettens dom af 3. december 2015 — Infusion Brands mod KHIM (DUALTOOLS) (EF-varemærker — ansøgning om EF-figurmærket DUALTOOLS — absolutte registreringshindringer — delvist afslag på registrering — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	52
2016/C 027/66	Sag T-683/14 P: Rettens dom af 26. november 2015 — Morgan mod KHIM (Appel — personalesag — tjenestemænd — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesperioden 2010/2011 — urigtig gengivelse — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn)	52
2016/C 027/67	Sag T-695/14: Rettens dom af 3. december 2015 — Omega International mod KHIM (gengivelse af en hvid cirkel og et hvidt rektangel i et sort rektangel) (EF-varemærker — ansøgning om EF-figurmærket, der gengiver en hvid cirkel og et hvidt rektangel i et sort rektangel — relativ registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	53
2016/C 027/68	Sag T-718/14: Rettens dom af 30. november 2015 — Hong Kong Group mod KHIM — WE Brand (W E) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket W E — det ældre EF-ordmærke WE — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	53
2016/C 027/69	Sag T-3/15: Rettens dom af 4. december 2015 — K-Swiss mod KHIM (Gengivelse af parallelle striber på en sko) (EF-varemærker — international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret — figurmærke, der gengiver parallelle striber på en sko — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	54
2016/C 027/70	Sag T-360/14: Rettens kendelse af 13. november 2015 — Švytury's-Utenos Alus mod KHIM — Nordbrand Nordhausen (KISS) (EF-varemærker — indsigelsessag — tilbagetagelse af indsigelse — uforholdsmæssigt at træffe afgørelse)	55
2016/C 027/71	Sag T-636/14: Rettens kendelse af 27. november 2015 — Italien mod Kommissionen (Reglerne om sprog — opslag om ledig stilling som direktør for Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer — sprogkrav til ansøgningerne i online præsentationsmodulet — angivelig uoverensstemmelse med det opslag om ledig stilling, der blev offentliggjort i EU-Tidende — sagen åbenbart ugrundet) . .	55

2016/C 027/72	Sag T-640/14: Rettens kendelse af 23. november 2015 — Beul mod Parlamentet og Rådet (Annullationssøgsmål — finansielle markeders funktion — forordning (EU) nr. 537/2014 — retsakt — ikke individuelt berørt — afvisning)	56
2016/C 027/73	Sag T-670/14: Rettens kendelse af 23. november 2015 — Milchindustrie-Verband og Deutscher Raiffeisenverband mod Kommissionen (Annullationssøgsmål — Retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020 — sammenslutning — medlemmerne ikke umiddelbart berørt — afvisning)	57
2016/C 027/74	Sag T-163/15: Rettens kendelse af 24. november 2015 — Delta Group agroalimentare mod Kommissionen (Annullationssøgsmål — italiensk marked for fjerkrækød — ekstraordinære støtteforanstaltninger, der har til formål at løse særlige problemer vedrørende sektoren for fjerkrækød i Italien — eksportrestitutioner til fjerkrækød bestemt til visse afrikanske lande — afslag på anmodning om ekstraordinære foranstaltninger indgivet af sagsøgeren — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål — afvisning)	57
2016/C 027/75	Sag T-558/15: Sag anlagt den 25. september 2015 — Iran Insurance mod Rådet	58
2016/C 027/76	Sag T-559/15: Sag anlagt den 25. september 2015 — Post Bank Iran mod Rådet	59
2016/C 027/77	Sag T-588/15: Sag anlagt den 9. oktober 2015 — GABO:mi mod Kommissionen	60
2016/C 027/78	Sag T-589/15: Sag anlagt den 12. oktober 2015 — Eurorail mod Kommissionen og INEA	61
2016/C 027/79	Sag T-595/15: Sag anlagt den 19. oktober 2015 — Europäischer Tier- und Naturschutz og Giesen mod Kommissionen	62
2016/C 027/80	Sag T-605/15: Sag anlagt den 23. oktober 2015 — Wirtschaftsvereinigung Stahl m.fl. mod Kommissionen	63
2016/C 027/81	Sag T-609/15: Sag anlagt den 29. oktober 2015 — Repsol mod KHIM — Basic (BASIC)	63
2016/C 027/82	Sag T-610/15: Sag anlagt den 26. oktober 2015 — British Aggregates mod Kommissionen	64
2016/C 027/83	Sag T-611/15: Sag anlagt den 2. november 2015 — Edeka-Handelsgesellschaft Hessenring mod Kommissionen	65
2016/C 027/84	Sag T-615/15: Sag anlagt den 2. november 2015 — LL mod Parlamentet	66
2016/C 027/85	Sag T-616/15: Sag anlagt den 3. november 2015 — Transtec mod Kommissionen	67
2016/C 027/86	Sag T-619/15: Sag anlagt den 6. november 2015 — Badica og Kardiam mod Rådet	68
2016/C 027/87	Sag T-632/15: Sag anlagt den 10. november 2015 — Tillotts Pharma mod KHIM — Ferring (OCTASA)	69

2016/C 027/88	Sag T-633/15: Sag anlagt den 12. november 2015 — JT International mod KHIM — Habanos (PUSH)	70
2016/C 027/89	Sag T-637/15: Sag anlagt den 16. november 2015 — Alma-The Soul of Italian Wine mod KHIM — Miguel Torres (SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE)	70
2016/C 027/90	Sag T-668/15: Sag anlagt den 18. november 2015 — Jema Energy mod Fusion for Energy	71
2016/C 027/91	Sag T-670/15: Sag anlagt den 20. november 2015 — Osho Lotus Commune mod KHIM — Osho International Foundation (OSHO)	72
2016/C 027/92	Sag T-672/15: Sag anlagt den 12. november 2015 — Malta Cross Foundation International mod KHIM — Malteser Hilfsdienst (Malta Cross International Foundation)	73
2016/C 027/93	Sag T-677/15: Sag anlagt den 20. november 2015 — Panzeri mod Parlamentet og Kommissionen	74
2016/C 027/94	Sag T-494/11: Rettens kendelse af 25. november 2015 — Missir Mamachi di Lusignano m.fl. mod Kommissionen	75
2016/C 027/95	Sag T-387/14: Rettens kendelse af 11. november 2015 — salesforce.com mod KHIM (MARKETINGCLOUD)	75
2016/C 027/96	Sag T-388/14: Rettens kendelse af 11. november 2015 — salesforce.com mod KHIM (MARKETINGCLOUD)	76
2016/C 027/97	Sag T-389/14: Rettens kendelse af 11. november 2015 — salesforce.com mod KHIM (MARKETINGCLOUD)	76
Retten for EU-Personalesager		
2016/C 027/98	Sag F-104/14: Personalerettens kendelse (Anden Afdeling) af 30. november 2015 — O’Riain mod Kommissionen (Personalesag — udvælgelsesprøve — meddelelse om udvælgelsesprøve EPSO/AD/241/12 — afgørelse om ikke at opføre sagsøgeren på reservelisten — princippet om ligebehandling af ansøgerne — udvælgelseskomitéens upartiskhed — åbenbart ugrundet søgsmål)	77
2016/C 027/99	Sag F-137/15: Sag anlagt den 30. oktober 2015 — ZZ mod Rådet	77
2016/C 027/100	Sag F-138/15: Sag anlagt den 2. november 2015 — ZZ mod Parlamentet	78
2016/C 027/101	Sag F-142/15: Sag anlagt den 17. november 2015 — ZZ mod Parlamentet	78
2016/C 027/102	Sag F-37/13: Kendelse afsagt af Personaleretten den 3. december 2015 — Macchia mod Kommissionen	79

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2016/C 027/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 16 af 18.1.2016

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 7 af 11.1.2016

EUT C 429 af 21.12.2015

EUT C 414 af 14.12.2015

EUT C 406 af 7.12.2015

EUT C 398 af 30.11.2015

EUT C 389 af 23.11.2015

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte Suprema di cassazione (Italien) den 21. februar 2014 — Agenzia delle Entrate mod Aquapur Multiservizi SpA

(Sag C-307/14)

(2016/C 027/02)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte Suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Agenzia delle Entrate

Sagsøgt: Aquapur Multiservizi SpA

Præjudicielle spørgsmål

Ved kendelse af 18. november 2015 har Domstolens præsident besluttet, at sagen skal slettes af registret.

Appel iværksat den 18. september 2015 af Rainer Typke til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 2. juli 2015 i sag T-214/13, Rainer Typke mod Europa-Kommissionen

(Sag C-491/15 P)

(2016/C 027/03)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Rainer Typke (ved avocate C. Cortese)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Punkt 2 og 3 i domskonklusionen i Rettens dom af 2. juli 2015 i sag T-214/13, Typke mod Europa-Kommissionen, ophæves.
- Den afgørelse, der blev truffet af Europa-Kommissionens Generalsekretariat i sag Gestdem 2012/3258, annulleres.

- Kommissionen tilpligtes at betale appellansens omkostninger både i første og i anden instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat et enkelt anbringende, der består af to overordnede led.

For det første fortolkede Retten forordning nr. 1049/2001⁽¹⁾, og navnlig dennes artikel 3, litra a), og artikel 4, stk. 6, forkert, fordi den antog, at anvendelsen af de relevante artikler på normaliserede relationelle databaser kræver en sondring mellem delvis aktindsigt i dokumenter, som er lagret i en relationel database, og den blotte aktindsigt i oplysninger, der er indeholdt i denne. De sidstnævnte var ikke dækket af forordningens bestemmelser om aktindsigt, da dette angiveligt ville udgøre en udarbejdelse af et nyt dokument. Retten begik navnlig en fejl, da den i det væsentlige konkluderede, at anvendelsesområdet for forordning nr. 1049/2001 ikke omfatter en begæring om aktindsigt i en normaliseret relationel database, som kræver formuleringen af en SQL-søgning, som ikke tidligere »mere eller mindre regelmæssigt for den omhandlede database« er blevet anvendt af den institution, som har modtaget begæringen, og som er »forprogrammeret«, da dette angiveligt ikke ville indebære en søgning, som skulle foretages ved hjælp af de for den pågældende database tilgængelige søgeværktøjer og derfor ville indebære udarbejdelsen af et nyt dokument.

For det andet begik Retten en fejl, da den fastslog, at appellansens begæring ikke angik et eksisterende dokument og under alle omstændigheder ikke var omfattet af anvendelsesområdet for forordning nr. 1049/2001, støttet på følgende forkerte formodninger:

- Det ville ikke være muligt for den institution, som modtog begæringen, at imødekomme begæringen om aktindsigt, da eksisterende dokumenter ikke kunne opfylde begæringen (Rettens dom, præmis 73), eller da appellanten angiveligt ikke havde begæret aktindsigt i dem (Rettens dom, præmis 67)
- Appellansens begæring ville blive udformet efter en klassificering, som ikke var støttet af den relevante database, navnlig på grund af de databehandlingsoperationer, som den ville kræve (Rettens dom, præmis 58, 66, 68, 62 og 63).
- Det ville indebære udarbejdelsen af et nyt dokument, som indeholdt oplysninger i et nyt format og i overensstemmelse med udvælgelseskriterier, som appellanten havde defineret (Rettens dom, præmis 61 og 67)

Ved de udtalelser, som er kritiseret i ovenstående afsnit, har Retten endvidere fordrejet den klare betydning af de beviser, der var indgivet og som var tilgængelige for den. Dette gælder også Rettens udtalelse om, at en legalitetsformodning finder anvendelse i denne sag for så vidt angår udtalelsen fra den institution, som har modtaget begæringen, om at de dokumenter, som der var begæret aktindsigt i, ikke eksisterede (Rettens dom, præmis 66).

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Ungarn) den 22. september 2015 — Euro-Team Kft. mod Budapest Rendőrfőkapitánya**

(Sag C-497/15)

(2016/C 027/04)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Euro-Team Kft.

Sagsøgt: Budapest Rendőrfőkapitánya

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal kravet om forholdsmæssighed i artikel 9a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/62/EF af 17. juni 1999 om afgifter på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer ⁽¹⁾ (herefter »eurovignet-direktivet«) fortolkes således, at det er til hinder for en sanktionsordning som den, der er indført ved bilag 9 til dekret nr. 410/2007 af 29. december vedrørende listen over de overtrædelser af lov om vejtransport, som sanktioneres med administrativ bøde, størrelsen på de bøder, der kan pålægges i tilfælde af overtrædelse af bestemmelserne på området, reglerne om, hvem bøderne kan pålægges, samt betingelserne for at deltage i kontrollen [a közigazgatási bírsággal sújtandó közlekedési szabályszegések köréről, az e tevékenységekre vonatkozó rendelkezések megsértése esetén kiszabható bírságok összegéről, felhasználásának rendjéről és az ellenőrzésben történő közreműködés feltételeiről szóló 410/2007. (XII. 29.) Korm. rendelet] (herefter »bødedekretet«), og hvorefter der ved tilsidesættelse af reglerne vedrørende erhvervelse af vignetter skal pålægges en bøde på et fast beløb, uanset hvor grov overtrædelsen er?
- 2) Er den administrative bøde, som er fastsat i bødedekretets bilag 9, i overensstemmelse med kravet i eurovignet-direktivets artikel 9a, hvorefter de sanktioner, der pålægges i henhold til national ret, skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning?
- 3) Skal kravet om forholdsmæssighed i eurovignet-direktivets artikel 9a fortolkes således, at det dels er til hinder for en sanktionsordning som den i hovedsagen omtvistede, og hvori gerningsmændenes objektive ansvar fastsættes, og dels er til hinder for størrelsen af det sanktionsbeløb, der er fastsat i den pågældende ordning?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/62/EF af 17.6.1999 om afgifter på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer (EFT L 187, s. 42).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Ungarn) den 22. september 2015 — Spirál-Gép Kft. mod Budapest Rendőrfőkapitánya**

(Sag C-498/15)

(2016/C 027/05)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Spirál-Gép Kft.

Sagsøgt: Budapest Rendőrfőkapitánya

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal kravet om forholdsmæssighed i artikel 9a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/62/EF af 17. juni 1999 om afgifter på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer ⁽¹⁾ (herefter »eurovignet-direktivet«) fortolkes således, at det er til hinder for en sanktionsordning som den, der er indført ved bilag 9 til dekret nr. 410/2007 af 29. december vedrørende listen over de overtrædelser af lov om vejtransport, som sanktioneres med administrativ bøde, størrelsen på de bøder, der kan pålægges i tilfælde af overtrædelse af bestemmelserne på området, reglerne om, hvem bøderne kan pålægges, samt betingelserne for at deltage i kontrollen [a közigazgatási bírsággal sújtandó közlekedési szabályszegések köréről, az e tevékenységekre vonatkozó rendelkezések megsértése esetén kiszabható bírságok összegéről, felhasználásának rendjéről és az ellenőrzésben történő közreműködés feltételeiről szóló 410/2007. (XII. 29.) Korm. rendelet] (herefter »bødedekretet«), og hvorefter der ved tilsidesættelse af reglerne vedrørende erhvervelse af vignetter skal pålægges en bøde på et fast beløb, uanset hvor grov overtrædelsen er?
- 2) Er den administrative bøde, som er fastsat i bødedekretets bilag 9, i overensstemmelse med kravet i eurovignet-direktivets artikel 9a, hvorefter de sanktioner, der pålægges i henhold til national ret, skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning?
- 3) Skal kravet om forholdsmæssighed i eurovignet-direktivets artikel 9a fortolkes således, at det dels er til hinder for en sanktionsordning som den, der er genstand for hovedsagen, og hvori gerningsmændenes objektive ansvar fastsættes, og dels er til hinder for størrelsen af det sanktionsbeløb, der er fastsat i den pågældende ordning?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/62/EF af 17.6.1999 om afgifter på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer (EFT L 187, s. 42).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Prekršajni Sud u Bjelovaru (Kroatien) den
25. september 2015 — Renata Horžić mod Privredna banka Zagreb og Božo Prka**

(Sag C-511/15)

(2016/C 027/06)

Processprog: kroatisk

Den forelæggende ret

Prekršajni Sud u Bjelovaru

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Renata Horžić

Sagsøgte: Privredna banka Zagreb og Božo Prka

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan anvendelsen af loven [om forbrugerkredit] med tilbagevirkende kraft fortolkes og bedømmes udelukkende i henhold til denne lovs bestemmelser, og er en sådan anvendelse af loven [om forbrugerkredit] i overensstemmelse med EU-retten, særligt med artikel 30, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 ⁽¹⁾, der udtrykkeligt bestemmer, at dette direktiv ikke finder anvendelse på kreditaftaler, der er indgået før ikrafttrædelsen af den nationale lovgivning, som har gennemført direktivet i national ret?

- 2) Kan straffebestemmelsen i artikel 26, stk. 1, nr. 28, i den kroatiske lov om forbrugerkredit inden for den ovennævnte ramme i henhold til direktivets artikel 23 og i lyset af overgangsbestemmelserne i direktivets artikel 30 fortolkes således, at de sanktioner, der er fastsat for overtrædelse af en national bestemmelse vedtaget på grundlag af det omhandlede direktiv ikke må anvendes på eventuelle overtrædelser i sammenhæng med kreditaftaler, der allerede eksisterer på datoen for gennemførelsen af de nationale gennemførelsesforanstaltninger?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23.4.2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT L 133, s. 66).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Prekršajni sud u Bjelovaru (Kroatien) den 25. september 2015 — Siniša Pušić mod Privredna banka Zagreb og Božo Prka

(Sag C-512/15)

(2016/C 027/07)

Processprog: kroatisk

Den forelæggende ret

Prekršajni sud u Bjelovaru

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Siniša Pušić

Sagsøgt: Privredna banka Zagreb og Božo Prka

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan anvendelsen af loven om forbrugerkredit med tilbagevirkende kraft fortolkes og bedømmes udelukkende i henhold til denne lovs bestemmelser, og er en sådan anvendelse af loven i overensstemmelse med EU-retten, særligt med artikel 30, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 ⁽¹⁾, der udtrykkeligt bestemmer, at dette direktiv ikke finder anvendelse på kreditaftaler, der er indgået før ikrafttrædelsen af den nationale lovgivning, som har gennemført direktivet i national ret?
- 2) Kan straffebestemmelsen i artikel 26, stk. 1, nr. 28, i den kroatiske lov om forbrugerkredit inden for den ovennævnte ramme i henhold til direktivets artikel 23 og i lyset af overgangsbestemmelserne i direktivets artikel 30 fortolkes således, at de sanktioner, der er fastsat for overtrædelse af en national bestemmelse vedtaget på grundlag af det omhandlede direktiv ikke må anvendes på eventuelle overtrædelser i sammenhæng med kreditaftaler, der allerede eksisterer på datoen for gennemførelsen af de nationale gennemførelsesforanstaltninger?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23.4.2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT L 133, s. 66).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Midden-Nederland (Nederlandene) den 5. oktober 2015 — Stichting Brein mod Jack Frederik Wullems, som også driver virksomhed under navnet Filmspeler

(Sag C-527/15)

(2016/C 027/08)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Midden-Nederland

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Stichting Brein

Sagsøgt: Jack Frederik Wullems, som også driver virksomhed under navnet Filmspeler

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal ophavsretsdirektivets ⁽¹⁾ artikel 3, stk. 1, i fortolkes således, at der er tale om »en overføring til almenheden« i denne bestemmelses forstand, når en person sælger et produkt (mediaefspiller), hvori denne person har installeret add-ons, der indeholder hyperlinks til netsteder, på hvilke ophavsretligt beskyttede værker såsom film, serier og liveudsendelser er gjort direkte tilgængelige uden rettighedshaverens samtykke?
- 2) Gør det herved nogen forskel
 - hvis de ophavsretligt beskyttede værker i det hele endnu ikke tidligere eller udelukkende via et abonnement har været offentliggjort på internettet med rettighedshaverens samtykke?
 - hvis de add-ons, som indeholder hyperlinks til netsteder, hvor ophavsretligt beskyttede værker er gjort direkte tilgængelige uden rettighedshaverens samtykke, er frit tilgængelige og også af brugerne selv kan installeres i mediaefspilleren?
 - hvis de netsteder og således de ophavsretligt beskyttede værker herpå, som — uden rettighedshaverens samtykke — er gjort tilgængelige, også kan afspilles af almenheden uden mediaefspilleren?
- 3) Skal artikel 5 i ophavsretsdirektivet (direktiv 2001/29/EF) fortolkes således, at der ikke er tale om »lovlig brug« som omhandlet i denne artikels stk. 1, litra b), såfremt en slutbruger ved streaming fremstiller en midlertidig reproduktion af et ophavsretligt beskyttet værk fra et netsted tilhørende tredjemand, hvor dette ophavsretligt beskyttede værk tilbydes uden rettighedshaverens eller rettighedshavernes samtykke?
- 4) Såfremt spørgsmål 1) besvares benægtende, er det da i strid med »tretrinsprøvelsen« som omhandlet i artikel 5, stk. 5, i ophavsretsdirektivet (direktiv 2001/29/EF), såfremt en slutbruger ved streaming fremstiller en midlertidig reproduktion af et ophavsretligt beskyttet værk fra et netsted, hvor det ophavsretligt beskyttede værk tilbydes uden rettighedshaverens eller rettighedshavernes samtykke?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22.5.2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167, s. 10).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nederlandene) den 13. oktober 2015 — Tele2 (Netherlands) BV m.fl. mod Autoriteit Consument en Markt (ACM) og Procestdeltager: European Directory Assistance NV

(Sag C-536/15)

(2016/C 027/09)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Tele2 (Netherlands) BV, Ziggo BV og Vodafone Libertel BV

Sagsøgt: Autoriteit Consument en Markt (ACM)

Procesdeltager: European Directory Assistance NV

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 25, stk. 2, i direktiv 2002/22/EF⁽¹⁾ fortolkes således, at der ved anmodning også må forstås en anmodning fra en virksomhed, der er etableret i en anden medlemsstat, og som anmoder om oplysninger til brug for forsyning med offentlige nummeroplysningstjenester og nummerfortegnelser, der udbydes i denne og/eller andre medlemsstater?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, må en udbyder af telefonnumre til brug, som i henhold til en national ordning er forpligtet til at anmode abonnenten om samtykke til optagelse i en standardtelefonbog og en standardabonnentoplysningstjeneste, i anmodningen om samtykke, når henses til princippet om forbud mod forskelsbehandling, sondre efter, i hvilken medlemsstat, den virksomhed, der anmoder om oplysninger som omhandlet i artikel 25, stk. 2, i direktiv 2002/22/EF, er etableret?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7.3.2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet) (EFT L 108, s. 51).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 15. oktober 2015
— Daniel Bowman mod Pensionsversicherungsanstalt**

(Sag C-539/15)

(2016/C 027/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Daniel Bowman

Sagsøgt: Pensionsversicherungsanstalt

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 21 i chartret om grundlæggende rettigheder sammenholdt med artikel 2, stk. 1 og 2, samt artikel 6, stk. 1, i direktiv 2000/78/EF⁽¹⁾ — også under hensyntagen til artikel 28 i chartret om grundlæggende rettigheder — fortolkes således, at
 - a) en bestemmelse i en overenskomst, hvorefter perioden for oprykning i begyndelsen af karrieren er længere, og således vanskeliggør oprykning til næste løntrin, udgør en indirekte forskelsbehandling på grundlag af alder,

- b) og i bekræftende fald, at en sådan ordning især henset til den mindre erhvervs erfaring i begyndelsen af karrieren er forholdsmæssig og nødvendig?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2000/78/EF af 27.11.2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kúria (Ungarn) den 20. oktober 2015 —
Interservice d.o.o. Koper mod Sándor Horváth**

(Sag C-547/15)

(2016/C 027/11)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Kúria

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Interservice d.o.o. Koper

Sagsøgt: Sándor Horváth

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 96, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 ⁽¹⁾ om indførelse af en EF-toldkodeks fortolkes således, at det ikke alene er den person, der indgår en aftale med sælgeren om transport af varerne (kontraherende transportør eller hovedtransportør), som skal anses for transportør af varerne, men derimod også den person, som helt eller delvist udfører transporten på grundlag af en anden transportaftale indgået med den kontraherende transportør eller hovedtransportøren (underentreprenør på transporten)?
- 2) Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 96, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks da fortolkes således, at underentreprenøren på transporten i et tilfælde som det i hovedsagen omtvistede har pligt til — inden han fortsætter sin transport af varerne — på tilfredsstillende vis at sikre sig, at hovedtransportøren rent faktisk har frembudt varerne til toldbehandling på bestemmelsestoldstedet på den foreskrevne måde?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 26. oktober 2015 —
Undis Servizi Srl mod Comune di Sulmona**

(Sag C-553/15)

(2016/C 027/12)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Undis Servizi Srl

Sagsøgt: Comune di Sulmona

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal der ved opgørelsen af hovedparten af aktiviteten udført af den kontrollerede enhed også tages hensyn til den aktivitet udført for ikke tilsluttede offentlige myndigheder, som er pålagt af en ikke tilsluttet offentlig myndighed?
- 2) Skal der ved opgørelsen af hovedparten af aktiviteten udført af den kontrollerede enhed også tages hensyn til kontrakter, som er blevet tildelt tilsluttede offentlige myndigheder, inden kravet om den såkaldte tilsvarende kontrol blev indført?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de Cantabria (Spanien) den 27. oktober 2015 — Luca Jerónimo García Almodóvar y Catalina Molina Moreno mod Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U.

(Sag C-554/15)

(2016/C 027/13)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial de Cantabria

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Luca Jerónimo García Almodóvar y Catalina Molina Moreno

Sagsøgt: Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en begrænsning af den tilbagevirkende kraft for så vidt angår ugyldigheden af et urimeligt vilkår om en minimumsrentesats, der er indsat i en forbrugerftale, forenelig med princippet om, at urimelige kontraktvilkår ikke binder forbrugeren, og artikel 6 og 7 i Rådets direktiv 93/13/EØF⁽¹⁾ af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler?
- 2) Er opretholdelsen af virkningerne af et vilkår i en forbrugerftale om en minimumsrentesats, der erklæres ugyldigt, fordi det er urimeligt, forenelig med artikel 6 og 7 i Rådets direktiv?
- 3) Er det forhold, at den tilbagevirkende kraft af ugyldigheden af et urimeligt vilkår om en minimumsrentesats i en forbrugerftale begrænses på grund af den omstændighed, at det vurderes, at der er en risiko for alvorlig forstyrrelse af den offentlige økonomiske orden og god tro, forenelig med artikel 6 og 7 i Rådets direktiv?
- 4) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, er det da i forbindelse med en forbrugers indsigelse som rekvisitus mod en realisering på grund af urimeligheden af et vilkår i en forbrugerftale, som udgør fuldbyrdesgrundlaget, eller som er afgørende for beregningen af det udestående (skyldige) beløb, foreneligt med artikel 6 og 7 i Rådets direktiv, at det antages, at der foreligger en risiko for alvorlig forstyrrelse af den offentlige økonomiske orden, eller skal denne risiko vurderes og fastlægges ud fra konkrete økonomiske oplysninger, hvoraf de makroøkonomiske konsekvenser af fastsættelsen af, at et urimeligt vilkårs ugyldighed har tilbagevirkende kraft, kan udledes?

- 5) Er det i forbindelse med en forbrugers indsigelse som rekvisitus mod en realisering på grund af urimeligheden af et vilkår i en forbruger aftale, som udgør fuldbyrdelsesgrundlaget, eller som er afgørende for beregningen af det udestående (skyldige) beløb, foreneligt med artikel 6 og 7 i Rådets direktiv at fastsætte risikoen for alvorlig forstyrrelse af den økonomiske orden ud fra de økonomiske konsekvenser, som et eventuelt individuelt søgsmål eller en indsigelse mod realisering på grund af et urimeligt kontraktvilkår vil have for et stort antal forbrugere, eller skal risikoen derimod fastlægges under hensyn til de økonomiske konsekvenser af forbrugerens konkrete indsigelse mod realiseringen som rekvisitus?
- 6) Såfremt spørgsmål 3 besvares bekræftende, er det da foreneligt med artikel 6 og 7 i Rådets direktiv at foretage en teoretisk fastlæggelse af en erhvervsdrivendes adfærd med henblik på vurderingen af god tro?
- 7) Eller er det derimod nødvendigt, at den gode tro undersøges og fastlægges i hvert konkrete tilfælde under hensyn til den konkrete adfærd, som de erhvervsdrivende har udvist i forbindelse med kontraktens indgåelse og indføjelser i denne af det urimelige vilkår, og ved en fortolkning af artikel 6 i Rådets direktiv?

(¹) EFT L 95, s. 29.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Paris (Frankrig) den 4. november 2015 — Carrefour Hypermarchés SAS mod ITM Alimentaire International SASU

(Sag C-562/15)

(2016/C 027/14)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Paris

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Carrefour Hypermarchés SAS

Sagsøgt: ITM Alimentaire International SASU

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Det fastslås, om artikel 4, litra a) og c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/114/EF (¹), hvorefter »sammenlignende reklame er tilladt [...], når [...] den ikke er vildledende [...], den på objektiv vis sammenligner [...]en eller flere konkrete og relevante egenskaber, der kan dokumenteres, og som er repræsentative for disse varer eller tjenesteydelser«, skal fortolkes således, at en sammenligning af priserne for varer, der sælges i detailhandel, kun er lovlig, hvis varerne sælges i butikker af samme format eller størrelse.
- 2) Det fastslås, om den omstændighed, at de butikker, hvis priser sammenlignes, er af forskellig størrelse og forskelligt format, er en væsentlig oplysning i henhold til direktiv 2005/29 (²), som nødvendigvis skal bringes til forbrugerens kendskab.

- 3) I bekræftende fald fastslås, i hvilket omfang og/eller på hvilket medie formidlingen af denne oplysning til forbrugeren skal ske.

- ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/114/EF af 12.12.2006 om vildledende og sammenlignende reklame (EUT L 376, s. 21).
⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11.5.2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) (EUT L 149, s. 22).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vilniaus apygardos teismas (Litauen) den 2. november 2015 – »LitSpecMet« UAB mod Vilniaus lokomotyvų remonto depas UAB

(Sag C-567/15)

(2016/C 027/15)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Vilniaus apygardos teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »LitSpecMet« UAB

Sagsøgt: Vilniaus lokomotyvų remonto depas UAB

Tredjepart: Plienmetas UAB

Præjudicielle spørgsmål

Skal artikel 1, stk. 9, i direktiv 2004/18/EF ⁽¹⁾ fortolkes således, at et selskab:

- der er stiftet af en ordregivende myndighed, der driver virksomhed på jernbanetransportområdet navnlig ved drift af offentlig jernbaneinfrastruktur, person- og godstransport
- der uafhængigt udøver en erhvervmæssig virksomhed, hvor den fastsætter en forretningsstrategi, træffer beslutninger vedrørende vilkårene for virksomhedens aktivitet (produktmarked, kundesegment osv.), handler på et konkurrencepræget marked i hele Den Europæiske Union og uden for EU's marked, leverer tjenesteydelser i form af fremstilling og reparation af rullende materiel og deltager i offentlige udbud, der er forbundet med denne virksomhed og søger at få ordrer fra tredjemand (andre end moderselskabet)
- der leverer tjenesteydelser i form af reparation af rullende materiel til sin stifter på grundlag af interne transaktioner, og hvor værdien af disse tjenesteydelser udgør 90 % af virksomhedens samlede virksomhed
- hvis levering af tjenesteydelser til stifteren tager sigte på at sikre stifterens person- og godstransportvirksomhed,

ikke skal betragtes som en ordregivende myndighed?

Såfremt Domstolen fastslår, at selskabet skal betragtes som en ordregivende myndighed under de ovennævnte omstændigheder, skal artikel 1, stk. 9, i direktiv 2004/18/EF da fortolkes således, at et selskab mister sin status som ordregivende myndighed, såfremt værdien af reparationer af rullende materiel, der ydes på baggrund af interne transaktioner med den ordregivende myndighed, som er selskabets stifter, falder og udgør mindre end 90 % eller ikke udgør hovedparten af den samlede omsætning fra selskabets virksomhed?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv Nr. 2004/18/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Riigikohus (Estland) den 2. november 2015 — F. Hoffmann-La Roche AG mod Accord Healthcare OÜ

(Sag C-572/15)

(2016/C 027/16)

Processprog: estisk

Den forelæggende ret

Riigikohus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: F. Hoffmann-La Roche AG

Sagsøgt: Accord Healthcare OÜ

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 21, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009⁽¹⁾ af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler (kodificeret udgave) fortolkes således, at gyldighedsperioden for et supplerende beskyttelsescertifikat, som er blevet udstedt efter national ret i en medlemsstat før dennes tiltrædelse af Den Europæiske Union, og hvis gyldighedsperiode for et aktivt stof ifølge oplysningerne i certifikatet ville være længere end 15 år fra tidspunktet for meddelelsen af den første tilladelse til markedsføring i EU af et lægemiddel, som består af det pågældende aktive stof eller indeholder dette, afkortes?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Er artikel 21, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler (kodificeret udgave) i overensstemmelse med EU-retten, navnlig med de almindelige EU-retlige principper om beskyttelse af erhvervede rettigheder, princippet om forbud mod tilbagevirkende kraft, og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder?

⁽¹⁾ EUT L 152, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Veliko Tarnovo (Bulgarien) den 9. november 2015 — ET »Maya Marinova« mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachnosiguritelna praktika« Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Sag C-576/15)

(2016/C 027/17)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Veliko Tarnovo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ET »Maya Marinova«

Sagsøgt: Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 273, artikel 2, stk. 1, litra a), artikel 9, stk. 1, og artikel 14, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF ⁽¹⁾ af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem under hensyntagen til princippet om afgiftsneutralitet og proportionalitetsprincippet fortolkes således, at en medlemsstat er berettiget til at behandle det faktiske fravær af varer, som er overdraget til en afgiftspligtig person på grundlag af afgiftspligtige leverancer, som efterfølgende afgiftspligtige leveringer af samme varer mod vederlag foretaget af samme person, uden at modtageren af varerne er identificeret, hvis formålet hermed er at undgå momssvig?
- 2) Skal de i det første spørgsmål nævnte bestemmelser under hensyntagen til princippet om afgiftsneutralitet og proportionalitetsprincippet fortolkes således, at en medlemsstat er berettiget til at behandle manglende bogføring af afgiftsmæssigt relevante dokumenter om modtagne leveringer fra en afgiftspligtig persons side på den ovenfor beskrevne måde, hvis dette tjener samme formål?
- 3) Skal artikel 273, artikel 73 og artikel 80 i direktiv 2006/112/EF under hensyntagen til ligebehandlingsprincippet og proportionalitetsprincippet fortolkes således, at medlemsstaterne er berettiget til på grundlag af nationale regler, som ikke har til formål at gennemføre momsdirektivet, at fastsætte afgiftsgrundlaget for leveringer af varer foretaget af en afgiftspligtig person under fravigelse af den generelle regel i momsdirektivets artikel 73 og de udtrykkelige undtagelsesbestemmelser i direktivets artikel 80, hvis formålet er dels at undgå momssvig og dels at fastsætte et så pålideligt afgiftsgrundlag som muligt for de enkelte forretninger?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Amsterdam (Nederlandene) den 6. november 2015 — Openbaar Ministerie mod Daniel Adam Popławski

(Sag C-579/15)

(2016/C 027/18)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Amsterdam

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Openbaar Ministerie

Sagsøgt: Daniel Adam Popławski

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Må en medlemsstat gennemføre artikel 4, nr. 6), i rammeafgørelse 2002/584/RIA ⁽¹⁾ i sin nationale ret således, at
— dens fuldbyrdende judicielle myndighed uden videre er forpligtet til at afslå at overgive en statsborger i den fuldbyrdende medlemsstat eller en i denne stat bosat person med henblik på fuldbyrdelse,

- dette afslag i retlig henseende indebærer, at medlemsstaten er rede til at overtage fuldbyrdelsen af en frihedsstraf, som den nævnte statsborger eller den i denne stat bosatte person er idømt,
- men afgørelsen om at overtage fuldbyrdelsen først træffes efter, at der er meddelt afslag på overgivelsen med henblik på fuldbyrdelse, og en accept af fuldbyrdelse afhænger af (1) en hjemmel i en konvention, der er i kraft mellem den udstedende medlemsstat og en fuldbyrdende medlemsstat, (2) samt de betingelser, som stilles i denne traktat og (3) medvirken fra den udstedende medlemsstats side såsom fremsættelse af en tilsvarende anmodning,

og der således er risiko for, at den fuldbyrdende medlemsstat efter at have afslået overgivelsen til fuldbyrdelse ikke kan overtage fuldbyrdelsen samtidig med, at denne risiko ikke har betydning for pligten til af afslå overgivelse til fuldbyrdelse?

2) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende,

- a. kan de nationale domstole anvende rammeafgørelse 2002/584/RIA direkte, uanset den omstændighed, at retsvirkningerne af denne rammeafgørelse i henhold til artikel 9 i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser efter ikrafttrædelsen af Lissabontraktaten bevares, så længe rammeafgørelsen ikke er ophævet, annulleret eller ændret,
- b. hvis ja, er artikel 4, nr. 6), i rammeafgørelse 2002/584/RIA tilstrækkelig præcis og ubetinget til, at den kan anvendes af de nationale domstole?

3) Såfremt spørgsmål 1 og spørgsmål 2, litra b), besvares benægtende: Må en medlemsstat, efter hvis nationale ret der for overtagelse af fuldbyrdelsen af en udenlandsk frihedsstraf kræves hjemmel i en tilsvarende konvention, gennemføre artikel 4, nr. 6), i rammeafgørelse 2002/584/RIA således i national ret, at artikel 4, nr. 6), i rammeafgørelse 2002/584/RIA i selv udgør den krævede konventionshjemmel med henblik på at undgå den risiko for straffrihed, der er forbundet med det nationale krav om et konventionsmæssigt grundlag (se spørgsmål 1)?

4) Såfremt spørgsmål 1 og spørgsmål 2, litra b), besvares benægtende: Må en medlemsstat gennemføre artikel 4, nr. 6), i rammeafgørelse 2002/584/RIA i sin nationale ret således, at den gør det til betingelse for afslag på overgivelse til fuldbyrdelse af en i den fuldbyrdende medlemsstat bosat person, der er statsborger i en anden medlemsstat, at den fuldbyrdende medlemsstat har jurisdiktion med hensyn til de af arrestordren omfattede faktiske omstændigheder, og at ingen faktiske hindringer består for en (eventuel) strafforfølgelse i den fuldbyrdende medlemsstat af den i denne medlemsstat bosatte person (eksempelvis, at den udstedende medlemsstat modsætter sig, at straffesagens akter udleveres til den fuldbyrdende medlemsstat), men ikke opstiller en sådan betingelse for at kunne afslå overgivelse til fuldbyrdelse af en statsborger i den fuldbyrdende medlemsstat?

⁽¹⁾ Rådets rammeafgørelse af 13.6.2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne — Erklæringer fra en række medlemsstater i forbindelse med rammeafgørelsens vedtagelse (EFT L 190, s. 1).

Sag anlagt den 10. november 2015 — Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik

(Sag C-581/15)

(2016/C 027/19)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved Z. Malúšková og J. Hottiaux, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Tjekkiske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Tjekkiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 16, stk. 1 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1071/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet og om ophævelse af Rådets direktiv 96/26/EF, idet den ikke har oprettet et nationalt elektronisk register over vejtransportvirksomheder og ikke har sammenkoblet dette med de andre medlemsstaters nationale elektroniske registre.
- Den Tjekkiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har Kommissionen har fremført følgende argumenter:

Den Tjekkiske Republik havde den 30. juni 2015, som var tidspunktet for udløbet af den frist, der var fastsat i den begrundede udtalelse, ikke oprettet et nationalt elektronisk register over vejtransportvirksomheder og havde ikke sammenkoblet dette med de andre medlemsstaters nationale elektroniske registre, således som den skulle have gjort det i henhold til artikel 16, stk. 1 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1071/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet og om ophævelse af Rådets direktiv 96/26/EF⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT L 300, s. 51.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Amsterdam (Nederlandene) den 11. november 2015 — Openbaar Ministerie mod Gerrit van Vemde

(Sag C-582/15)

(2016/C 027/20)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Amsterdam

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Openbaar Ministerie

Sagsøgt: Gerrit van Vemde

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 28, stk. 2, første punktum, i rammeafgørelse 2008/909/RIA⁽¹⁾ fortolkes således, at den der omhandlede erklæring kun kan vedrøre domme, der er afsagt før den 5. december 2011, uanset hvornår dommene er blevet endelige, eller skal bestemmelsen fortolkes således, at erklæringen kun kan vedrøre domme, der er blevet endelige før den 5. december 2011?

⁽¹⁾ Rådets rammeafgørelse 2008/909/RIA af 27.11.2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraffe eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union (EUT L 327, s. 27).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litauen) den 12. november 2015 — Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras mod Gintaras Dockeyčius og Jurgita Dockeyčienė

(Sag C-587/15)

(2016/C 027/21)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuras

Sagsøgt: Gintaras Dockeyčius og Jurgita Dockeyčienė

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 2, artikel 10, stk. 1 og 4, og artikel 24, stk. 2, i direktiv 2009/103 (¹), artikel 3, stk. 4, artikel 5, stk. 1 og 4, artikel 6, stk. 1, og artikel 10 i den interne overenskomst (²) samt chartrets artikel 47 (hver for sig eller sammenholdt med hinanden, men ikke begrænset til de ovennævnte bestemmelser) forstås og fortolkes således, at i tilfælde af, at:

- et nationalt forsikringsbureau (bureau A) udbetaler erstatning til skadelidte i en færdselsulykke i den medlemsstat, hvor bureauet har sit etablerede forretningssted, fordi en anden medlemsstats statsborger, der var ansvarlig for skaden, ikke havde tegnet ansvarsforsikring
- bureau A som følge af denne erstatning indtræder i skadelidtes rettigheder og kræver refusion af omkostningerne ved sagsbehandlingen fra det nationale forsikringsbureau (bureau B) i den for ulykken ansvarlige persons oprindelsesland
- bureau B uden at udføre en uafhængig undersøgelse eller at anmode om yderligere oplysninger tiltræder anmodningen om refusion fra bureau A
- bureau B anlægger sag mod de sagsøgte (den for ulykken ansvarlige person og køretøjets ejer) med påstand om refusion af de afholdte omkostninger,

kan sagsøgeren i denne sag (bureau B) basere sit krav mod de sagsøgte (den for ulykken ansvarlige person og køretøjets ejer) udelukkende på betalingen af omkostninger til bureau A, og sagsøgeren er herved ikke forpligtet til at fastslå, at erstatningsansvaretsbetingelserne var opfyldt for sagsøgte/den for ulykken ansvarlige person (ansvar, ulovlige handlinger, årsagsforbindelse og erstatningsbeløb) og er ikke forpligtet til at fastslå, at udenlandsk ret blev anvendt korrekt, da skadelidte fik udbetalt erstatning?

2) Skal artikel 24, stk. 1, femte afsnit, litra c), i direktiv 2009/103 og artikel 3, stk. 1 og 4, i den interne overenskomst (hver for sig eller sammenholdt med hinanden, men ikke begrænset til de ovennævnte bestemmelser), forstås og fortolkes således, at bureau A forud for den endelige beslutning om betaling af erstatning for skadelidtes skade på klar og forståelig måde (herunder for så vidt angår det sprog, som oplysningerne gives på) skal oplyse den for ulykken ansvarlige person og køretøjets ejer (såfremt dette ikke er den samme person) om, at skadesbehandlingen er indledt, og hvordan den skrider frem, og give vedkommende tilstrækkelig tid til at indgive kommentarer til eller indsigelser mod beslutningen om at udbetale erstatning og/eller erstatningsbeløbet?

- 3) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende (dvs. at de sagsøgte (den for ulykken ansvarlige person og ejeren af køretøjet) kan kræve, at sagsøgeren (bureau B) fremlægger beviser, eller kan gøre indsigelse eller rejse tvivl vedrørende bl. a. omstændighederne ved færdselsulykken, anvendelsen af den lovgivningsmæssige ramme for erstatningsansvaret for den ansvarlige person, erstatningsbeløbet, og hvordan det blev beregnet), skal artikel 2, artikel 10, stk. 1, og artikel 24, stk. 2, i direktiv 2009/103 og artikel 3, stk. 4, andet afsnit, i den interne overenskomst (hver for sig eller sammenholdt med hinanden, men ikke begrænset til de ovennævnte bestemmelser) da forstås og [org. s. 11] fortolkes således, at uagtet at bureau B ikke forud for den endelige beslutning anmodede bureau A om at give oplysninger om fortolkningen af gældende lovgivning i det land, hvor færdselsulykken indtraf, og om sagsbehandlingen, skal bureau A under alle omstændigheder give disse oplysninger til bureau B, såfremt sidstnævnte efterfølgende anmoder herom, sammen med andre oplysninger, der er nødvendige for, at bureau B kan fastslå sit [refusions]krav mod de sagsøgte (den for ulykken ansvarlige person og ejeren af køretøjet)?
- 4) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende (dvs. at bureau A er forpligtet til at oplyse den for ulykken ansvarlige person og køretøjets ejer om skadesbehandlingen og give vedkommende mulighed for at gøre indsigelse vedrørende erstatningsansvaret eller erstatningsbeløbet), hvilke konsekvenser indebærer bureau A's undladelse heraf da for:
- (a) forpligtelsen for bureau B til at acceptere anmodningen om refusion fra bureau A
- (b) forpligtelsen for den for ulykken ansvarlige person og køretøjets ejer til at godtgøre bureau B de beløb, bureauet har afholdt?
- 5) Skal artikel 5, stk. 1, og artikel 10 i den interne overenskomst forstås og fortolkes således, at det udbetalte erstatningsbeløb fra bureau A til skadelidte skal betragtes som en risiko, som bureau A selv har påtaget sig uden mulighed for refusion (medmindre bureau B påtager sig denne risiko), snarere end en økonomisk forpligtelse for en anden person involveret i samme færdselsulykke, henset til omstændighederne i den foreliggende sag, hvorefter:
- erstatningsorganet (bureau A) i første omgang afviste skadelidtes erstatningskrav
 - skadelidte følgelig anlagde et erstatningssøgsmål
 - bureau A blev frifundet ved de lavere retsinstanser, idet kravet var ubegrundet og udokumenteret
 - et forlig mellem skadelidte og bureau A alene blev indgået ved en højere retsinstans, da sidstnævnte fremhævede, at sagen, såfremt parterne ikke indgik forlig, ville blive hjemvist til en fornyet vurdering
 - bureau A grundlæggende begrundede sin beslutning om at indgå et forlig ud fra hensynet til at undgå yderligere omkostninger ved at fortsætte retsforhandlingerne
 - der i den foreliggende sag ikke er nogen domstol, der har fastslået sagsøgtes erstatningsansvar (skyld) i forbindelse med færdselsulykken?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/103/EF af 16.9.2009 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse (EUT L 263, s. 11).

(²) Intern overenskomst vedtaget af »Council of Bureaux« ved overenskomst af 30.5.2002 mellem de nationale forsikringsbureauer i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområdes medlemsstater og andre associerede stater, der er vedhæftet Kommissionens beslutning 2003/564/EF af 28.7.2003 om anvendelse af Rådets direktiv 72/166/EØF om kontrol af ansvarsforsikring for motorkøretøjer (EUT L 192, s. 23).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) (Det Forenede Kongerige) den 13. november 2015 — The Gibraltar Betting and Gaming Association Limited mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs og Her Majesty's Treasury

(Sag C-591/15)

(2016/C 027/22)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: The Gibraltar Betting and Gaming Association Limited

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs og Her Majesty's Treasury

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal Gibraltar og Det Forenede Kongerige behandles, som om de er en del af en enkelt medlemsstat i EU-retlig henseende, og finder artikel 56 TEUF derfor ikke anvendelse, undtagen for så vidt som den kan finde anvendelse på en intern foranstaltning? Eller:
 - 1.2. Har Gibraltar, henset til artikel 355, stk. 3, TEUF, forfatningsmæssig status som et separat område af Det Forenede Kongerige inden for EU, således at udvekslingen af tjenesteydelser mellem Gibraltar og Det Forenede Kongerige skal behandles som samhandel inden for EU i henhold til artikel 56 TEUF? Eller:
 - 1.3. Skal Gibraltar behandles som et tredjeland eller et tredjelandsområde med den virkning, at EU-retten kun finder anvendelse med hensyn til samhandel mellem de to under omstændigheder, hvor EU-retten har virkning mellem en medlemsstat og et tredjeland? Eller:
 - 1.4. Skal den konstitutionelle forbindelse mellem Gibraltar og Det Forenede Kongerige behandles på en anden måde i henhold til artikel 56 TEUF?
- 2) Udgør nationale afgiftsforanstaltninger, der har kendetegn som dem, der findes i den nye afgiftsordning, en restriktion for retten til fri bevægelighed for tjenesteydelser i henhold til artikel 56 TEUF?
- 3) Er de mål, som ifølge den forelæggende ret forfølges med nationale foranstaltninger (såsom den nationale afgiftsordning), i givet fald legitime mål, som kan begrunde restriktionen for retten til fri bevægelighed for tjenesteydelser i henhold til artikel 56 TEUF?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Det Forenede Kongerige) den 13. november 2015 — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs mod British Film Institute

(Sag C-592/15)

(2016/C 027/23)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Sagsøgt: British Film Institute

Præjudicielle spørgsmål

- i. Er ordlyden af sjette direktivs⁽¹⁾ artikel 13, punkt A, stk. 1, litra n), navnlig ordene »visse kulturelle tjenesteydelser«, tilstrækkeligt klar og præcis til, at artikel 13, punkt A, stk. 1, litra n), har direkte virkning, således at levering af de kulturelle tjenesteydelser, der præsteres af offentligretlige organer eller andre kulturelle organer, som er anerkendt, såsom den indstævntes leveringer i den foreliggende sag, er fritaget, hvis der ikke foreligger nationale gennemførelsesbestemmelser?
- ii. Giver ordlyden af sjette direktivs artikel 13, punkt A, stk. 1, litra n), navnlig ordene »visse kulturelle tjenesteydelser«, medlemsstaterne en skønmæssig beføjelse ved anvendelsen heraf ved hjælp af gennemførelsesbestemmelser og i givet fald hvilken skønmæssig beføjelse?
- iii. Gælder de samme konklusioner som ovenfor for artikel 132, stk. 1, litra n), i direktiv 2006/112⁽²⁾?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Appel iværksat den 13. november 2015 af Den Slovakiske Republik til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 14. september 2014 i sag T-678/14, Den Slovakiske Republik mod Europa-Kommissionen

(Sag C-593/15 P)

(2016/C 027/24)

Processprog: slovakisk

Parter

Appellant: Den Slovakiske Republik (ved B. Ricziová, som befuldmægtiget)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Den Slovakiske Republik har nedlagt følgende påstande

- i. Kendelse afsagt af Retten den 14. september 2015, sag T-678/14, Den Slovakiske Republik mod Europa-Kommissionen, hvorved Retten afviste Den Slovakiske Republiks søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse indeholdt i skrivelse af 15. juli 2014, hvorved Kommissionen anmodede Den Slovakiske Republik om at stille finansielle midler til rådighed for Kommissionen svarende til et tab af traditionelle egne indtægter, ophæves i sin helhed.
- ii. Der træffes afgørelse om formaliteten vedrørende Den Slovakiske Republiks søgsmål og sagen hjemvises til Retten til afgørelse af realiteten.

iii. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Såfremt Domstolen konkluderer, at den ikke råder over de nødvendige oplysninger til at træffe endelig afgørelse vedrørende Kommissionens formalitetsindsigelse, har Den Slovakiske Republik subsidiært nedlagt følgende påstande:

- i. Kendelse afsagt af Retten den 14. september 2015, sag T-678/14, Den Slovakiske Republik mod Europa-Kommissionen, hvorved Retten afviste Den Slovakiske Republiks søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse indeholdt i skrivelse af 15. juli 2014, hvorved Kommissionen anmodede Den Slovakiske Republik om at stille et beløb til rådighed for Kommissionen svarende til et tab af traditionelle egne indtægter, ophæves i sin helhed.
- ii. Sagen hjemvises til Retten med henblik på, at den træffer afgørelse om formaliteten og realiteten vedrørende Den Slovakiske Republiks søgsmål.
- iii. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Den Slovakiske Republik har til støtte for appellen anført to anbringender:

1. Med det første anbringende har Den Slovakiske Republik gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl for så vidt angår (i) arten af de krævede finansielle midler og anvendeligheden af retsakterne vedrørende egne indtægter og retspraksis, (ii) kriteriet om institutionens kompetence til at vurdere den omtvistede retsakts anfægtelighed og (iii) adgangen til domstolsprøvelse og den hastende karakter.
2. Med det andet appelanbringende har Den Slovakiske Republik subsidiært gjort gældende, at Retten ikke i tilstrækkeligt omfang har begrundet den appellerede kendelse for så vidt angår (i) arten af de krævede finansielle midler og anvendeligheden af retsakterne vedrørende egne indtægter og retspraksis, (ii) adgangen til domstolsprøvelse og den hastende karakter, hvilket understøttes af den omstændighed, at Retten (iii) har anvendt samme begrundelse i tilfælde, der er faktisk forskellige.

Appel iværksat den 13. november 2015 af Den Slovakiske Republik til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 14. september 2015 i sag T-779/14, Den Slovakiske Republik mod Europa-Kommissionen

(Sag C-594/15 P)

(2016/C 027/25)

Processprog: slovakisk

Parter

Appellant: Den Slovakiske Republik (ved B. Ricziová, som befuldmægtiget)

Den anden part appelsagen: Europa-Kommissionen

Den Slovakiske Republik har nedlagt følgende påstande

- i. Kendelse afsagt af Retten den 14. september 2015, sag T-779/14, Den Slovakiske Republik mod Europa-Kommissionen, hvorved Retten afviste Den Slovakiske Republiks søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse indeholdt i skrivelse af 24. september 2014, hvorved Kommissionen anmodede Den Slovakiske Republik om at stille finansielle midler til rådighed for Kommissionen svarende til et tab af traditionelle egne indtægter, ophæves i sin helhed.

- ii. Der træffes afgørelse om formaliteten vedrørende Den Slovakiske Republiks søgsmål og sagen hjemvises til Retten til afgørelse af realiteten.
- iii. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Såfremt Domstolen konkluderer, at den ikke råder over de nødvendige oplysninger til at træffe endelig afgørelse vedrørende Kommissionens formalitetsindsigelse, har Den Slovakiske Republik subsidiært nedlagt følgende påstande:

- i. Kendelse afsagt af Retten den 14. september 2015, sag T-779/14, Den Slovakiske Republik mod Europa-Kommissionen, hvorved Retten afviste Den Slovakiske Republiks søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse indeholdt i skrivelse af 24. september 2014, hvorved Kommissionen anmodede Den Slovakiske Republik om at stille et beløb til rådighed for Kommissionen svarende til et tab af traditionelle egne indtægter, ophæves i sin helhed.
- ii. Sagen hjemvises til Retten med henblik på, at den træffer afgørelse om formaliteten og realiteten vedrørende Den Slovakiske Republiks søgsmål.
- iii. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Den Slovakiske Republik har til støtte for appellen anført to anbringender:

1. Med det første anbringende har Den Slovakiske Republik gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl for så vidt angår (i) arten af de krævede finansielle midler og anvendeligheden af retsakterne vedrørende egne indtægter og retspraksis, (ii) kriteriet om institutionens kompetence til at vurdere den omtvistede retsakts anfægtelighed og (iii) adgangen til domstolsprøvelse og den hastende karakter.
2. Med det andet appelanbringende har Den Slovakiske Republik subsidiært gjort gældende, at Retten ikke i tilstrækkeligt omfang har begrundet den appellerede kendelse for så vidt angår (i) arten af de krævede finansielle midler og anvendeligheden af retsakterne vedrørende egne indtægter og retspraksis, (ii) adgangen til domstolsprøvelse og den hastende karakter, hvilket understøttes af den omstændighed, at Retten (iii) har anvendt samme begrundelse i tilfælde, der er faktisk forskellige.

Sag anlagt den 17. november 2015 — Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik

(Sag C-606/15)

(2016/C 027/26)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved Z. Malůšková og J. Hottiaux, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Tjekkiske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås at:

- Den Tjekkiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 19, stk. 1, i direktiv 2004/49/EF, idet den har overladt funktionen med tilsynet med jernbanesystemet til undersøgelsesorganet.

- Den Tjekkiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 21, stk. 3, i direktiv 2004/49/EF, idet den ikke har sikret, at undersøgelsesorganet indleder sin undersøgelse senest en uge efter modtagelse af rapporten om ulykken eller hændelsen.
- Den Tjekkiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 23, stk. 2, i direktiv 2004/49/EF, idet den ikke har sikret, at undersøgelsesorganets endelige rapport fremsendes til de i artikel 22, stk. 3, i direktiv 2004/49/EF, nævnte relevante parter.
- Den Tjekkiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 25, stk. 2, første punktum, i direktiv 2004/49/EF, idet den ikke har sikret, at undersøgelsesorganet stiler anbefalinger til sikkerhedsmyndigheden.
- Den Tjekkiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 25, stk. 2, andet punktum, i direktiv 2004/49/EF, idet den ikke har fastsat en forpligtelse for sikkerhedsmyndigheden til at træffe foranstaltninger til at sikre, at der tages behørigt hensyn til anbefalinger på sikkerhedsområdet, og at de følges op af korrigerende foranstaltninger.
- Den Tjekkiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 25, stk. 3, i direktiv 2004/49/EF, idet den ikke har fastsat en forpligtelse for sikkerhedsmyndigheden til mindst en gang om året at give tilbagemelding om, hvilke foranstaltninger der er truffet eller planlagt som resultat af anbefalinger på sikkerhedsområdet.
- Den Tjekkiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har fremført følgende argumenter til støtte for sit søgsmål:

Den Tjekkiske Republik havde den 30. juni 2015, som var tidspunktet for udløbet af den frist, der var fastsat i den begrundede udtalelse, ikke givet meddelelse om nogen ændring af sin nationale lovgivning for at sikre dennes overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, artikel 21, stk. 3, artikel 23, stk. 2 og artikel 25, stk. 2 og 3, i direktiv 2004/49/EF⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/49/EF af 29.4.2004 om jernbanesikkerhed i EU og om ændring af Rådets direktiv 95/18/EF om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder og direktiv 2001/14/EF om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering (jernbanesikkerhedsdirektivet) (EUT L 164, s. 44, og berigtigelse i EUT L 220, s 16).

Appel iværksat den 17. november 2015 af Panasonic Corp. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 9. september 2015 i sag T-82/13, Panasonic Corp. og MT Picture Display Co. Ltd mod Europa-Kommissionen

(Sag C-608/15 P)

(2016/C 027/27)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Panasonic Corp. (ved advocaat R. Gerrits, M. Hoskins, QC, og barrister M. Gray)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og MT Picture Display Co. Ltd

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom og kendelse ophæves: (i) for så vidt som det i den appellerede dom blev fastslået, at Kommissionens afgørelse C(2012) 8839 endelig af 5. december 2012 vedrørende en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/39.437 — Katoderør til tv- og computerskærme) ikke havde tilsidesat Panasonic's ret til forsvar og ret til at blive hørt i perioden forud for den 10. februar 2003; og/eller (ii) for så vidt som Retten ikke helt eller delvist annullerede konstateringen i afgørelsens artikel 1, stk. 2, litra c) og e), af, at Panasonic og MTPD deltog i overtrædelsen i perioden mellem den 1. april 2003 og den 12. juni 2006.

- i) Afgørelsens artikel 1, stk. 2, litra c), annulleres, for så vidt som det deri blev fastslået, at Panasonic deltog i CPT-kartellet mellem den 15. juli 1999 og den 10. februar 2003; og/eller ii) afgørelsens artikel 1, stk. 2, litra c) og e), annulleres, for så vidt angår perioden mellem den 1. april 2003 og den 12. juni 2006.
- Den ved afgørelsens artikel 2, stk. 2, litra f), pålagte bøde nedsættes; og/eller annulleres og/eller de bøder, som blev pålagt Panasonic og MTPD ved afgørelsens artikel 2, stk. 2, litra h) og artikel 2, stk. 2, litra i), nedsættes yderligere fra den ved den appellerede dom fastsatte størrelse af de pågældende bøder på henholdsvis 82 826 000 EUR og 7 530 000 EUR; desuden eller subsidiært:
- Sagen hjemvises til Retten til fornyet behandling i overensstemmelse med loven.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale Panasonics omkostninger i forbindelse med nærværende appelsag.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Første anbringende: Retten fastslog med urette, at Kommissionen havde løftet sin bevisbyrde med hensyn til i klagepunktsmeddelelsen at angive de grundlæggende elementer mod Panasonic, herunder det grundlag på hvilket det blev påstået, at Panasonic havde kendskab til det samlede CPT-kartel. Retten begik en retlig fejl, da den fandt, at det var tilstrækkeligt for Kommissionen i klagepunktsmeddelelsen indirekte, men nødvendigvis at angive et af de grundlæggende elementer ved overtrædelsen.
2. Andet anbringende: Panasonic og MTPD bør af Retten få medhold i samme omfang som Toshiba Corporation («Toshiba») i forbindelse med en appel, der måtte blive iværksat med hensyn til den periode, som Toshiba blev pålagt solidarisk ansvar for med Panasonic og MTPD. I sag T-104/13, Toshiba mod Kommissionen, fastslog Retten, at enhver annullation eller ændring af afgørelsen i forhold til, at Panasonic blev holdt ansvarlig for den af MTPD-joint venturet udviste ulovlige adfærd, tillige skulle komme Toshiba til gode. Panasonic har derfor gjort gældende, at såfremt Toshiba ved Domstolen måtte få medhold i påstanden om, at Rettens dom skal ophæves i det omfang, hvor afgørelsen ikke blev annulleret ved Rettens dom, og/eller bøden ikke blev nedsat med hensyn til den periode, som Toshiba blev pålagt solidarisk ansvar for med Panasonic og MTPD vedrørende en overtrædelse, har Retten tillige begået en fejl, idet Panasonic og MTPD ikke fik medhold i samme omfang, som Toshiba burde have fået medhold.

Appel iværksat den 18. november 2015 af Samsung SDI Co. Ltd og Samsung SDI (Malaysia) Bhd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 9. september 2015 i sag T-84/13, Samsung SDI Co. Ltd og Samsung SDI (Malaysia) Bhd mod Europa-Kommissionen

(Sag C-615/15 P)

(2016/C 027/28)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Samsung SDI Co. Ltd og Samsung SDI (Malaysia) Bhd (ved avocat M. Struys, avocate L. Eskenazi, advocate A. Fall og avocate C. Erol)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 9. september 2015 i sag T-84/13, Samsung SDI Co. Ltd, Samsung SDI Germany GmbH og Samsung SDI (Malaysia) Bhd mod Europa-Kommissionen, ophæves.

- Følgelig annulleres artikel 2, stk. 1, litra b), og artikel 2, stk. 2, litra b), i Kommissionens afgørelse, for så vidt som de vedrører appellanterne, og de relevante bøder nedsættes.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med sagen for første instans og appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har til støtte for appellen fremsat fire anbringender. De første to anbringender vedrører CPT-kartellet, og de to øvrige anbringender vedrører CDT-kartellet.

Første anbringende: Retten undlod at tage stilling til SDI's anbringende, hvorefter salget af produkter, som ikke var kartelramte, burde have været udelukket fra beregningen af bøden for CPT-kartellet. Selv hvis det antages, at Rettens argumentation vedrørende forekomsten af en samlet og vedvarende overtrædelse implicit begrundet en afvisning af SDI's anbringende (quod non), udgør en sådan implicit begrundelse en tilsidesættelse af Kommissionens retningslinjer for beregningen af bøder i henhold til artikel 23, stk. 2, litra a), i forordning nr. 1/2003⁽¹⁾ (bøderetningslinjerne).

Andet anbringende: For så vidt angår fastlæggelsen af sluttidspunktet for CPT-kartellet afviste Retten uden nogen gyldig begrundelse SDI's anbringende om, at en ulovlig samordning kræver, at mindst to virksomheder er involveret, og Retten tilsidesatte derudover artikel 101 TEUF, for så vidt som det i dommen blev fastslået, at SDI's deltagelse i CPT-kartellet i sig selv varede indtil den 15. november 2006. Retten tilsidesatte endvidere ligebehandlingsprincippet, for så vidt som den afviste at nedsætte den bøde, som blev pålagt SDI.

Tredje anbringende: Retten begik en retlig fejl ved i forbindelse med beregningen af bøden for CPT-kartellet at tage hensyn til SDI's salg til Samsung Electronics Corporation (SEC). Retten foretog en urigtig anvendelse af konceptet EØS-salg i henhold til bøderetningslinjerne, for så vidt som den undlod at fastlægge det sted, hvor konkurrencen udspiller sig.

Fjerde anbringende: Retten begik en retlig fejl ved vurderingen af anvendelsen af samarbejdsmeddelelsen, hvilket havde til følge, at SDI ikke blev indrømmet en bødenedsættelse på 50 % i forhold til CDT-kartellet. Rettens konklusioner vedrørende CPT-kartellet er retligt irrelevante i forbindelse med CDT-kartellet. Retten anvendte derudover samarbejdsmeddelelsen ukorrekt og begik en fejl ved at opretholde Kommissionens konklusion om, at SDI's manglende beskrivelse af aspektet vedrørende markedsopdelingen i forbindelse med overtrædelsen i selskabets svar på klagepunktsmeddelelsen i sig selv kunne påvirke SDI's samarbejde under den administrative procedure.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1, s. 1).

Appel iværksat den 19. november 2015 af Koninklijke Philips Electronics NV til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 9. september 2015 i sag T-92/13, Koninklijke Philips Electronics NV mod Europa-Kommissionen

(Sag C-622/15 P)

(2016/C 027/29)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Koninklijke Philips Electronics NV (ved advokaten E. Pijnacker Hordijk, J.K. de Pree og S. Molin)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom i sag T-92/13 ophæves.
- Artikel 1, stk. 1, litra c) og artikel 1, stk. 2, litra f), artikel 2, stk. 1, litra c) og artikel 2, stk. 1, litra e), samt artikel 2, stk. 2, litra c) og artikel 2, stk. 2, litra e), i Kommissionens afgørelse af 5. december 2012 i sag COMP/39.437 — TV og computer skærmer (herefter »afgørelsen«), annulleres helt eller delvist, for så vidt som de vedrører KPNV, og/eller de bøder, som KPNV er blevet pålagt i afgørelsens artikel 2, stk. 1, litra c) og artikel 2, stk. 1, litra e), samt artikel 2, stk. 2, litra c) og artikel 2, stk. 2, litra e), nedsættes.
- Kommissionen pålægges at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for søgsmålet fremsat følgende anbringender og fremført følgende argumenter:

Retten begik en retlig fejl i forbindelse med anvendelsen af artikel 101 TEUF og artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003⁽¹⁾, idet den fastslog, at Kommissionen var berettiget til at anse salget af billedrør (»CRT«), fremstillet af LPD Group under Philips Group (og LGE Group), for salg inden for koncernen, og idet den fastslog, at Kommissionen var berettiget til at medtage værdien af direkte afsætning til EØS ved hjælp af forarbejdede produkter (»DSTP«) ved beregningen af KPNV's bøde, når det drejede sig om datterselskaber af KPNV's efterfølgende salg af computerskærme og farvefjernsyn med CRT, leveret af LPD Group.

Retten begik en retlig fejl ved at fastslå, at Kommissionen ikke tilsidesatte KPNV's ret til forsvar, da den — selv under den foreliggende sags omstændigheder — valgte ikke at inkludere LPD Group i den administrative procedure og at udstede en klagepunktsmeddelelse til selskabet med den begrundelse, at KPNV har en almindelig pligt til omhu og i selskabets forretningsbøger og arkiver at dokumentere LPD Group's aktiviteter — selv i tilfælde af, at LPD går konkurs.

Retten anlagde et urigtigt skøn, idet den gengav KPNV's anbringende vedrørende behandlingen af DSTP urigtigt og dermed undlod at tage stilling til et af KPNV's principale anbringender med hensyn til afgørelsen. Appellanten har ydermere gjort gældende, at selskabet blev frataget beskyttelsen af det grundlæggende princip om ligebehandling, idet Retten ikke anerkendte, at der blev anvendt forskellige retlige standarder for forskellige virksomheder ved fastlæggelsen af grundlaget for bødens beregning. Denne forskelsbehandling medførte en betydelig højere bøde for KPNV.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1, s. 1).

Appel iværksat den 20. november 2015 af Toshiba Corp. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 9. september 2015 i sag T-104/13, Toshiba Corp. mod Europa-Kommissionen

(Sag C-623/15 P)

(2016/C 027/30)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Toshiba Corp. (ved solicitor J.F. MacLennan, Rechtsanwalt A. Schulz, avocat J. Jourdan og solicitor A. Kadri)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom i sag T-104/13 ophæves, for så vidt som den opretholdt Europa-Kommissionens fastslåelse af, at Toshiba skulle pålægges solidarisk ansvar for MTPD's adfærd.
- Europa-Kommissionens afgørelse i sag COMP/39.437 — Katoderør til tv- og computerskærme annulleres, for så vidt som den fastslog, at Toshiba havde tilsidesat artikel 101 TEUF, og pålagde Toshiba solidarisk ansvar for MTPD's adfærd.
- Europa-Kommissionen pålægges at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat ét enkelt anbringende:

Retten har anvendt begrebet »virksomhed« ukorrekt, idet den fejlagtigt klassificerede visse elementer som udtryk for, at Toshiba havde haft mulighed for, eller faktisk havde øvet, afgørende indflydelse på MTPD, og idet den fastslog, at disse elementer tilsammen var tilstrækkelige til at støtte antagelsen om, at Toshiba faktisk udøvede en sådan indflydelse på MTPD.

Appel iværksat den 23. november 2015 af Schniga GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 10. september 2015 i forenede sager T-91/14 og T-92/14, Schniga GmbH mod EF-Sortsmyndigheden

(Sag C-625/15 P)

(2016/C 027/31)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Schniga GmbH (ved Rechtsanwälte G. Würtenberger og R. Kunze)

De andre parter i appelsagen: EF-Sortsmyndigheden og Brookfield New Zealand Ltd, Elaris SNC

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 10. september 2015 i forenede sager T-91/14 og 92/14 ophæves.
- EF-Sortsmyndigheden og intervenienterne tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Retten begik en retlig fejl ved anvendelsen af artikel 7 i forordning nr. 2100/94⁽¹⁾ om EF-sortsbeskyttelse (herefter sortsbeskyttelsesforordningen) samt ved anvendelsen af artikel 22 og 23 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1239/95⁽²⁾ af 31. maj 1995.

Retten foretog en urigtig bedømmelse af EF-Sortsmyndighedens præsidents kompetence til at lade undersøgelsesprocessen for en sort, der skal meddeles EF-sortsbeskyttelse, omfatte yderligere kendetegn.

Retten foretog en urigtig bedømmelse af den retlige karakter af de tekniske protokoller og retningslinjer, der skal anvendes ved den tekniske undersøgelse af en EF-sortsbeskyttelse, der er blevet ansøgt om, hvilket førte til en urigtig bedømmelse af det tidsrum, inden for hvilket EF-Sortsmyndighedens præsident kan træffe afgørelse om, at et nyt kendetegn for vurderingen af den nye sorts selvstændighed kan tages i betragtning.

Retten foretog en urigtig bedømmelse af følgerne af anvendelsen af principperne om retssikkerhed, EF-Sortsmyndighedens objektivitet og ligebehandling i forbindelse med EF-Sortsmyndighedens præsidents afgørelser ved undersøgelsen af en ny sort.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27.7.1994 om EF-sortsbeskyttelse (EFT L 227, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1239/95 af 31.5.1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 om EF-sortsbeskyttelse (EFT L 121, s. 37).

**Appel iværksat den 2. december 2015 af Ungarn til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling)
den 15. september 2015 i sag T-346/12, Ungarn mod Kommissionen**

(Sag C-644/15 P)

(2016/C 027/32)

Processprog: ungarsk

Parter

Appellant: Ungarn (ved Z. Fehér, som befuldmægtiget)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom i sag T-346/12 ophæves.
- Der træffes endelig afgørelse i sagen i overensstemmelse med den mulighed herfor, der er fastsat i artikel 61 i statuttens for Domstolen.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Det er den ungarske regerings opfattelse, at Retten begik en retlig fejl ved at fastslå, at Kommissionen i sin afgørelse om Unionens delvise refusion af national finansiel støtte, som — i henhold til artikel 103e i forordning (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾ — er tildelt producentorganisationer i frugt- og grøntsagssektoren, havde et retligt grundlag for at lade størrelsen af Unionens refusion afhænge størrelsen af den anmeldte støtte.

Den ungarske regering har gjort gældende, at Kommissionen på grundlag af en fortolkning af de relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 1234/2007, sammenholdt med forordning (EF) nr. 1580/2007 ⁽²⁾, i sin afgørelse om Unionens delvise refusion af national finansiel støtte, som er tildelt producentorganisationer, ikke var berettiget til alene at indrømme refusion for de beløb, som den ungarske regering havde anført i sin anmodning om godkendelse af national støtte, hvoraf de fremgår som skønnede, forventede eller midlertidige beløb.

I henhold til artikel 103e i forordning nr. 1234/2007 vedrører Kommissionens godkendelse af den nationale støtte ydelsen af støtten og ikke Kommissionens fastsættelse af et loft for den støtte, der kan ydes. Dette loft er utvetydigt fastsat i forordning nr. 1234/2007, som bestemmer, at den nationale støtte ikke må overstige 80 % af de finansielle bidrag til medlemmernes eller producentorganisationernes driftsfonde. Reglerne om Unionens delvise refusion af den nationale støtte giver heller ikke Kommissionen mulighed for, at den, når den godkender den nævnte delvise refusion, kan fastsætte loftet for refusionen til det beløb, som medlemsstaten har meddelt Kommissionen i sin anmodning om godkendelse, enten som den samlede støtte eller som den støtte, der er fastsat for visse producentorganisationer.

I henhold til ordlyden af artikel 94, stk. 1, andet afsnit, i forordning nr. 1580/2007 er formålet med anvendelsen af begrebet »støtte« — under hensyn til, at støtten ikke må overstige 80 %, hvortil henvises i artikel 103e i forordning nr. 1234/2007, og grænsen på 25 % for forhøjelsen af driftsfonden, hvortil henvises i artikel 67 i forordning nr. 1580/2007 — at Kommissionen allerede ved sin godkendelse på forhånd kan opgøre den nationale støtte, som potentielt kan udbetales, og dermed i givet fald ligeledes refusionens procentdel. Formålet med anmeldelsen af støtten er således på ingen måde, at de anmeldte beløb godkendes, men derimod, at gøre det klart for Kommissionen, hvilken andel af støtten, der potentielt kan udbetales i overensstemmelse med reglerne indeholdt i grundforordningen og i Kommissionens forordning.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22.10.2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) (EUT L 299, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1580/2007 af 21.12.2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 1182/2007 vedrørende frugt og grøntsager (EUT L 350, s. 1).

RETTE

Rettens dom af 3. december 2015 — Cuallado Martorell mod Kommissionen

(Sag T-506/12 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — tjenestemænd — ansættelse — almindelig udvælgelsesprøve med henblik på at opstille en reserveliste til ansættelse af spansksprogede jurist-lingvister — udvælgelseskomitéens afgørelse om, at den sidste skriftlige prøve ikke var bestået, og om afslag på deltagelse i den mundtlige prøve — vedtægtens artikel 90, stk. 2 — antagelse til realitetsbehandling i første instans — begrundelsespligt — afslag på at fremsende de rettede skriftlige prøver til sagsøgeren — aktindsigt)

(2016/C 027/33)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Eva Cuallado Martorell (Valencia, Spanien) (ved advokat C. Pinto Cañón)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved J. Baquero Cruz og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten for EU-Personalesager (Anden Afdeling) den 18. september 2012, Cuallado Martorell mod Kommissionen (F-96/09, Sml. Pers., EU:F:2012:129), med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Dom afsagt af Retten for EU-Personalesager (Anden Afdeling) den 18. september 2012, Cuallado Martorell mod Kommissionen (F-96/09, Sml. Pers., EU:F:2012:129) ophæves, for så vidt som det heri fastslås, at søgsmålet ikke kan antages til realitetsbehandling i det omfang det vedrører annullation af den afgørelse, hvorved sagsøgeren nægtes adgang til den mundtlige prøve og følgelig af reservelisten.
- 2) I øvrigt forkastes appellen.
- 3) Sagen hjemvises til Personaleretten.
- 4) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 135 af 5.5.2014.

Rettens dom af 26. november 2015 — HK Intertrade mod Rådet

(Forenede sager T-159/13 og T-372/14) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — foranstaltninger over for Iran med henblik på at undgå nuklear spredning — indefrysning af midler — annullationssøgsmål — søgsmålsfrist — udgangspunkt — formaliteten — retten til at blive hørt — meddelelsespligt — begrundelsespligt — retten til forsvar — åbenbart urigtigt skøn)

(2016/C 027/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: HK Intertrade Co. Ltd (Wanchai, Hongkong, Kina) (ved solicitor J. Grayston, og advokaterne P. Gjørtler, G. Pandey, D. Rovetta, N. Pilkington og D. Sellers)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved V. Piessevaux og M. Bishop, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

I sag T-159/13 påstand om annullation af Rådets afgørelse 2012/829/FUSP af 21. december 2012 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 356, s. 71), samt af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1264/2012 af 21. december 2012 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 356, s. 55), og i sag T-372/14 påstand om annullation af Rådets afgørelse indeholdt i skrivelse af 14. marts 2014 om at opretholde de over for sagsøgeren vedtagne restriktive foranstaltninger.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) HK Intertrade Co. Ltd bærer sine egne omkostninger, og betaler de af Rådet afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 147 af 25.5.2013.

Retten dom af 4. december 2015 — Sarafraz mod Rådet

(Sag T-273/13) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Iran — indefrysning af midler — begrænsninger af indrejse i eller transit gennem EU's område — retsgrundlag — begrundelsespligt — ret til at blive hørt — urigtigt skøn — ne bis in idem — ytringsfrihed — mediefrihed — erhvervsfrihed — fri bevægelighed — ejendomsret)

(2016/C 027/35)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Mohammad Sarafraz (Teheran, Iran) (først ved advokat T. Walter, derefter ved advokaterne J.M. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea og J.L. Iriarte Ángel)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix og Á. de Elera-San Miguel Hurtado, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Stiftung Organisation Justice for Iran (Amsterdam, Nederlandene) (først ved advokat G. Pulles og derefter ved advokat R. Marx)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af for det første Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 124/2013 af 11. marts 2013 om ændring af afgørelse 2011/235/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Iran (EUT L 68, s. 57), for det andet Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 206/2013 af 11. marts 2013 om gennemførelse af artikel 12, stk. 1, i forordning (EU) nr. 359/2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Iran (EUT L 68, s. 9), for det tredje Rådets afgørelse 2014/205/FUSP af 10. april 2014 om ændring af afgørelse 2011/235/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Iran (EUT L 109, s. 25), for det fjerde Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 371/2014 af 10. april 2014 om gennemførelse af artikel 12, stk. 1, i forordning (EU) nr. 359/2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Iran (EUT L 109, s. 9), for det femte Rådets afgørelse (FUSP) 2015/555 af 7. april 2015 om ændring af afgørelse 2011/235/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Iran (EUT L 92, s. 91), og for det sjette Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/548 af 7. april 2015 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 359/2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Iran (EUT L 92, s. 1), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Mohammad Sarafraz bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet afholdte omkostninger.
- 3) Stiftung Organisation Justice for Iran bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 207 af 20.7.2013.

Rettens dom af 4. december 2015 — Emadi mod Rådet

(Sag T-274/13) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger truffet over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Iran — indefrysning af midler — begrænsninger af indrejse i eller transit gennem EU's område — hjemmel — begrundelsespligt — ret til at blive hørt — urigtigt skøn — ne bis in idem — ytringsfrihed — mediefrihed — erhvervsfrihed — fri bevægelighed — ejendomsret)

(2016/C 027/36)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Hamid Reza Emadi (Tehran, Iran) (først ved advokat T. Walter, derefter ved advokaterne J.M. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea og J.L. Iriarte Ángel)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix og Á. de Elera-San Miguel Hurtado, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Stiftung Organisation Justice for Iran (Amsterdam, Nederlandene) (først ved advokat G. Pulles og derefter ved advokat R. Marx)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af for det første Rådets afgørelse 2013/124/FUSP af 11. marts 2013 om ændring af afgørelse 2011/235/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Iran (EUT L 68, s. 57), for det andet Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 206/2013 af 11. marts 2013 om gennemførelse af artikel 12, stk. 1, i forordning (EU) nr. 359/2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Iran (EUT L 68, s. 9), for det tredje Rådets afgørelse 2014/205/FUSP af 10. april 2014 om ændring af afgørelse 2011/235/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Iran (EUT L 109, s. 25), for det fjerde Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 371/2014 af 10. april 2014 om gennemførelse af artikel 12, stk. 1, i forordning (EU) nr. 359/2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Iran (EUT L 109, s. 9), for så vidt disse retsakter vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.

2) Hamid Reza Emadi bærer sine egne omkostninger og betaler Rådet for Den Europæiske Unions omkostninger.

3) Stiftung Organisation Justice for Iran bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 207 af 20.7.2013.

Rettens dom af 3. december 2015 — CN mod Parlamentet

(Sag T-343/13) ⁽¹⁾

(Ansvar uden for kontrakt — andragende til Europa-Parlamentet — videregivelse af visse personoplysninger på Parlamentets websted — ikke tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse af en retsregel, som tillægger borgerne rettigheder)

(2016/C 027/37)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: CN (Brumath, Frankrig) (ved advokat M. Velardo)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved N. Lorenz og S. Seyr, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) (først ved A. Buchta og V. Pozzato, derefter ved A. Buchta, M. Pérez Asinari, F. Polverino, M. Guglielmetti og U. Kallenberger, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om erstatning med henblik på genopretning af det tab, sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af videregivelsen af visse personoplysninger på Parlamentets websted, der vedrørte sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) CN betaler Parlamentets omkostninger og bærer sine egne omkostninger.
- 3) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 245 af 24.8.2013.

Rettens dom af 3. december 2015 — Polen mod Kommissionen

(Sag T-367/13) ⁽¹⁾

(EUGFL — Garantisektionen — EGFL og ELFUL — udgifter udelukket fra finansiering — udvikling af Landdistrikterne — udgifter afholdt af Polen — artikel 33b i forordning (EF) nr. 1257/1999 — artikel 7 i forordning (EF) nr. 1258/1999 — artikel 31 i forordning (EF) nr. 1290/2005 — blandet finansiel korrektion — begrundelsespligt)

(2016/C 027/38)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Republikken Polen (ved B. Majczyna og K. Straś, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Rossi og A. Szmytkowska, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/214/EU af 2. maj 2013 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 123, s. 11), for så vidt som Kommissionen deri har anvendt finansielle korrektioner på 8 292 783,94 EUR og 71 610 559,39 EUR på de af Republikken Polen anmeldte udgifter.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 7.9.2013.

Rettens dom af 2. december 2015 — Tsujimoto mod KHIM — Kenzo (KENZO ESTATE)

(Sag T-414/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret — ordmærket KENZO ESTATE — det ældre EF-ordmærke KENZO — relativ registreringshindring — renommé — artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 027/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kenzo Tsujimoto (Osaka, Japan) (ved advokaterne A. Wenninger Lenz, W. von der Osten-Sacken og M. Ring)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved M. Rajh og P. Bullock, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Kenzo (Paris, Frankrig) (ved advokaterne P. Roncaglia, G. Lazzarotti, F. Rossi og N. Parrotta)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 22. maj 2013 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 333/2012-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Kenzo og K. Tsujimoto.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Kenzo Tsujimoto betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 304 af 19.10.2013.

Rettens dom af 26. november 2015 — Giant (China) mod Rådet(Sag T-425/13) ⁽¹⁾

(Dumping — import af cykler med oprindelse i Kina — fornyet interimundersøgelse — artikel 9, stk. 5, og artikel 18 i forordning (EF) nr. 1225/2009 — individuel behandling — manglende samarbejde — nødvendige oplysninger — tilgængelige data — forbundne virksomheder — omgåelse)

(2016/C 027/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Giant (China) Co. Ltd. (Kunshan, Kina) (ved advokat P. De Baere)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved S. Boelaert, som befuldmægtiget, bistået af solicitor B. O'Connor og advokat S. Gubel)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland og M. França, som befuldmægtigede) og European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) (ved advokat L. Ruessmann og solicitor J. Beck)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådets forordning (EU) nr. 502/2013 af 29. maj 2013 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 990/2011 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af cykler med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1225/2009 (EUT L 153, s. 17).

Konklusion

- 1) Rådets forordning (EU) nr. 502/2013 af 29. maj 2013 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 990/2011 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af cykler med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1225/2009 annulleres for så vidt angår Giant (China) Co. Ltd.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union betaler de af Giant (China) afholdte omkostninger og bærer sine egne omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen og European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 325 af 9.11.2013.

Rettens dom af 26. november 2015 — Spanien mod Kommissionen(Sag T-461/13) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — digital-tv — støtte til implementering af jordsendt digital-tv i fjerntliggende og mindre urbaniserede områder i Spanien — afgørelse, der erklærer støtten delvis forenelig og delvis uforenelig med det indre marked — begrebet virksomhed — økonomisk aktivitet — fordel — tjenesteydelser af almen økonomisk interesse — konkurrencefordrejning — artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF — fornøden omhu — rimelig frist — retssikkerhed — ligebehandling — proportionalitet — subsidiaritet — ret til information)

(2016/C 027/41)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved abogado del Estado A. Rubio González)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved É. Gippini Fournier, B. Stromsky og P. Němečková, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2014/489/EU af 19. juni 2013 om statsstøtte SA.28599 (C 23/10 (ex NN 36/10, ex CP 163/09)) iværksat af Kongeriget Spanien til implementering af jordsendt digital-tv i fjerntliggende og mindre urbaniserede områder (uden for Castilla-La Mancha) (EUT L 217, s. 52).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Kongeriget Spanien betaler omkostningerne i forbindelse med denne sag og i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 304 af 19.10.2013.

Rettens dom af 26. november 2015 — Comunidad Autónoma del País Vasco og Itelazpi mod Kommissionen

(Sag T-462/13) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — digital-tv — støtte til implementering af jordsendt digital-tv i fjerntliggende og mindre urbaniserede områder i Spanien — afgørelse, der erklærer støtten delvis forenelig og delvis uforenelig med det indre marked — fordel — tjenesteydelser af almen økonomisk interesse — artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF — ny støtte)

(2016/C 027/42)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Comunidad Autónoma del País Vasco (Spanien) og Itelazpi, SA (Zamudio, Spanien) (først ved advokaterne N. Ruiz García, J. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo og M. Muñoz de Juan, derefter ved J. Buendía Sierra og A. Lamadrid de Pablo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved É. Gippini Fournier, B. Stromsky og P. Němečková, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: SES Astra, Betzdorf (Luxembourg) (ved advokaterne F. González Díaz, F. Salerno og V. Romero Algarra)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2014/489/EU af 19. juni 2013 om statsstøtte SA.28599 (C 23/10 (ex NN 36/10, ex CP 163/09)) iværksat af Kongeriget Spanien til implementering af jordsendt digital-tv i fjerntliggende og mindre urbaniserede områder (uden for Castilla-La Mancha) (EUT L 217, s. 52).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.

- 2) *Comunidad Autónoma del País Vasco (Spanien) og Itelazpi, SA bærer deres egne omkostninger og betaler Kommissionens og SES Astras omkostninger i forbindelse med hovedsagen.*
- 3) *Comunidad Autónoma del País Vasco og Itelazpi betaler omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.*

⁽¹⁾ EUT C 304 af 19.10.2013.

**Rettens dom af 26. november 2015 — Comunidad Autónoma de Galicia og Retegal mod
Kommissionen**

(Forenede sager T-463/13 og T-464/13) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — digital-TV — støtte til implementering af jordsendt digital-TV i fjerntliggende og mindre urbaniserede områder i Spanien — afgørelse, der erklærer støtten for delvis forenelig og delvis uforenelig med det indre marked — begrebet »virksomhed« — økonomisk aktivitet — fordel — tjenesteydelse af almen økonomisk interesse — selektiv karakter — artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF — begrundelsespligt)

(2016/C 027/43)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Comunidad Autónoma de Galicia (Spanien) (ved advokaterne M. Lorenzo Outón og P. Egerique Mosquera) (sag T-463/13) og Redes de Telecomunicación Galegas Retegal SA (Retegal) (Santiago de Compostela, Spanien) (ved advokaterne F. García Martínez og B. Pérez Conde) (sag T-464/13)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved É. Gippini Fournier, B. Stromsky og P. Němečková, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: SES Astra (Betzdorf, Luxembourg) (ved advokaterne F. González Díaz og F. Salerno, samt i sag T-463/13, advokat V. Romero Algorra)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2014/489/EU af 19. juni 2013 om statsstøtte SA.28599 (C 23/10 (ex NN 36/10, ex CP 163/09)) iværksat af Kongeriget Spanien til implementering af jordsendt digital-TV i fjerntliggende og mindre urbaniserede områder (uden for Castilla-La Mancha) (EUT L 217, s. 52).

Konklusion

- 1) *Europa-Kommissionen frifindes.*
- 2) *Comunidad Autónoma de Galicia (Spanien) og Redes de Telecomunicación Galegas Retegal SA (Retegal) bærer, ud over deres egne omkostninger, de af Europa-Kommissionen og SES Astra afholdte omkostninger.*

⁽¹⁾ EUT C 304 af 19.10.2013.

Rettens dom af 26. november 2015 — Comunidad Autónoma de Cataluña og CTTI mod Kommissionen(Sag T-465/13) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — digital-tv — støtte til implementering af jordsendt digital-tv i fjernliggende og mindre urbaniserede områder i Spanien — afgørelse, der erklærer støtten delvis forenelig og delvis uforenelig med det indre marked — fordel — tjenesteydelse af almen økonomisk interesse — artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF — ny støtte)

(2016/C 027/44)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Comunidad Autónoma de Cataluña (Spanien) og Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació de la Generalitat de Catalunya (CTTI) (Hospitalet de Llobregat, Spanien) (først ved advokaterne J. Buendía Sierra, N. Ruiz García, M. Muñoz de Juan og M. Reverter Baquer, derefter ved advokaterne J. Buendía Sierra, N. Ruiz García, M. Reverter Baquer og A. Lamadrid de Pablo, og endelig ved advokaterne J. Buendía Sierra, M. Reverter Baquer og A. Lamadrid de Pablo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved É. Gippini Fournier, B. Stromsky og P. Němečková, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: SES Astra (Betzdorf, Luxembourg) (ved advokaterne F. González Díaz, F. Salerno og V. Romero Algarra)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2014/489/EU af 19. juni 2013 om statsstøtte SA.28599 ((C 23/10 (ex NN 36/10, ex CP 163/09)) iværksat af Kongeriget Spanien til implementering af jordsendt digital-tv i fjernliggende og mindre urbaniserede områder (uden for Castilla-La Mancha) (EUT L 217, s. 52).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Comunidad Autónoma de Cataluña (Spanien) og Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació de la Generalitat de Catalunya (CTTI) bærer deres egne omkostninger og betaler Kommissionens og SES Astras omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 304 af 19.10.2013.

Rettens dom af 26. november 2015 — Navarra de Servicios y Tecnologías mod Kommissionen(Sag T-487/13) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — digital-tv — støtte til implementering af jordsendt digital-tv i fjernliggende og mindre urbaniserede områder i Spanien — afgørelse, der erklærer støtten delvis forenelig og delvis uforenelig med det indre marked — statslige midler — økonomisk aktivitet — fordel — indvirkning på samhandelen mellem medlemsstaterne og konkurrencefordrejning — tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse — artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF — magtfordrejning)

(2016/C 027/45)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Navarra de Servicios y Tecnologías, SA (Pampelune, Spanien) (ved advokat A. Andrés González)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved É. Gippini Fournier, B. Stromsky og P. Němečková, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: SES Astra (Betzdorf, Luxembourg) (ved advokaterne F. González Díaz, F. Salerno og V. Romero Algarra)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2014/489/EU af 19. juni 2013 om statsstøtte SA.28599 (C 23/10 (ex NN 36/10, ex CP 163/09)) iværksat af Kongeriget Spanien til implementering af jordsendt digital-TV i fjerntliggende og mindre urbaniserede områder (uden for Castilla-La Mancha) (EUT L 217, s. 52)

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Navarra de Servicios y Tecnologías, SA bærer deres egne omkostninger og betaler omkostninger afholdt af Europa-Kommissionen og SES Astra.

⁽¹⁾ EUT C 313 af 26.10.2013.

Rettens dom af 2. december 2015 — Tsujimoto mod KHIM — Kenzo (KENZO ESTATE)

(Sag T-522/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret — ordmærket KENZO ESTATE — det ældre EF-ordmærke KENZO — relativ registreringshindring — renommé — artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009 — for sen fremlæggelse af dokumenter — appelkammerets skønsbeføjelse — artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 — delvist afslag på registrering)

(2016/C 027/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kenzo Tsujimoto (Osaka, Japan) (ved advokaterne A. Wenninger Lenz, W. von der Osten-Sacken og M. Ring)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved P. Bullock, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Kenzo (Paris, Frankrig) (ved advokaterne P. Roncaglia, G. Lazzarotti, F. Rossi og N. Parrotta)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 3. juli 2013 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1363/2012-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Kenzo og K. Tsujimoto.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Kenzo Tsujimoto betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 352 af 30.11.2013.

Rettenns dom af 2. december 2015 — Kenzo mod KHIM — Tsujimoto (KENZO ESTATE)

(Sag T-528/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret — ordmærket KENZO ESTATE — det ældre EF-ordmærke KENZO — relativ registreringshindring — renommé — artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009 — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009 — delvist afslag på registrering)

(2016/C 027/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kenzo (Paris, Frankrig) (ved advokaterne P. Roncaglia, G. Lazzeretti, F. Rossi og N. Parrotta)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved P. Bullock, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Kenzo Tsujimoto (Osaka, Japan) (ved advokaterne A. Wenninger Lenz, W. von der Osten-Sacken og M. Ring)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 3. juli 2013 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1363/2012-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Kenzo og K. Tsujimoto.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 3. juli 2013 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1363/2012-2) annulleres, for så vidt som den forkaster indsigelsen for de varer i klasse 29-31, der er omfattet af den ansøgte internationale registrering.
- 2) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) betaler de af Kenzo afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling for Retten.
- 3) KHIM og Kenzo Tsujimoto bærer hver deres egne omkostninger i forbindelse med sagens behandling for Retten.
- 4) Kenzo Tsujimoto bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de omkostninger, der er afholdt af Kenzo i forbindelse med sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret.

⁽¹⁾ EUT C 367 af 14.12.2013.

Rettens dom af 26. november 2015 — Abertis Telecom og Retevisión I mod Kommissionen(Sag T-541/13) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — digital-tv — støtte til implementering af jordsendt digital-tv i fjernliggende og mindre urbaniserede områder i Spanien — afgørelse, der erklærer støtten delvis forenelig og delvis uforenelig med det indre marked — fordel — tjenesteydelse af almen økonomisk interesse — artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF — ny støtte — begrundelsespligt)

(2016/C 027/48)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Abertis Telecom, SA (Barcelona, Spanien) og Retevisión I, SA (Barcelona) (først ved advokaterne L. Cases Pallarès, J. Buendía Sierra, N. Ruiz García, A. Lamadrid de Pablo, M. Muñoz de Juan og M. Reverter Baquer, derefter ved advokaterne L. Cases Pallarès, J. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo og M. Reverter Baquer)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved É. Gippini Fournier, B. Stromsky og P. Němečková, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: SES Astra (Betzdorf, Luxembourg) (ved advokaterne F. González Díaz, F. Salerno og V. Romero Algarra)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2014/489/EU af 19. juni 2013 om statsstøtte SA.28599 (C 23/10 (ex NN 36/10, ex CP 163/09)) iværksat af Kongeriget Spanien til implementering af jordsendt digital-TV i fjernliggende og mindre urbaniserede områder (uden for Castilla-La Mancha) (EUT L 217, s. 52)

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Abertis Telecom, SA og Retevisión I, SA bærer deres egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens og SES Astras omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 352 af 30.11.2013.

Rettens dom af 2. december 2015 — European Dynamics Luxembourg og Evropaiki Dynamiki mod Det Europæiske Fællesforetagende for ITER og Fusionsenergiudvikling(Sag T-553/13) ⁽¹⁾

(Offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbudsprocedure — levering af it-tjenester, rådgivning, programudvikling, internet og support — afvisning af en tilbudsgivers bud og tildeling af kontrakterne til andre tilbudsgivere — ansvar uden for kontraktforhold)

(2016/C 027/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Luxembourg) og Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (ved advokaterne D. Mabger og I. Ampazis)

Sagsøgt: Det Europæiske Fællesforetagende for ITER og Fusionsenergiudvikling (først ved H. Jahreiss, R. Hanak, A. Verpont, I. Costin og A. Nagy, derefter ved R. Hanak, A. Verpont, I. Costin og A. Nagy, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne P. Wytinck og B. Hoorelbeke)

Sagens genstand

Dels påstand om annullation af afgørelsen truffet af Det Europæiske Fællesforetagende for ITER og Fusionsenergiudvikling den 7. august 2013 inden for rammerne af udbudsprocedure F4E-ADM-0464 om it-tjenester: rådgivning, programmeludvikling, internet og support (EUT 2012/S 213-352451), hvorved sagsøgernes tilbud blev afvist, og kontrakterne blev tildelt andre tilbudsgivere, dels påstand om erstatning.

Konklusion

- 1) Det Europæiske Fællesforetagende for ITER og Fusionsenergiudvikling frifindes.
- 2) European Dynamics Luxembourg SA og Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 367 af 14.12.2013.

Rettens dom af 26. november 2015 — Demp mod KHIM (TURBO DRILL)

(Sag T-50/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket TURBO DRILL — hindringer for registrering — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 027/50)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Demp BV (Vianen, Nederlandene) (ved advokat C. Gehweiler)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Schifko, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmaal anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 22. november 2013 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1254/2013-4) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnat TURBO DRILL som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Demp BV betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 78 af 15.3.2014.

Retten dom af 3. december 2015 — TrekStor mod KHIM — Scanlab (iDrive)(Sag T-105/14) ⁽¹⁾**(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket iDrive — det ældre tyske ordmærke IDRIVE — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)**

(2016/C 027/51)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: TrekStor Ltd (Hong-Kong, Hong-Kong, Kina) (ved advokaterne M. Alber og O. Spieker)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Scanlab AG (Puchheim, Tyskland) (ved advokaterne P. Rath og W. Festl-Wietek)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 2. december 2013 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2330/2012-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Scanlab AG og TrekStor Ltd.

Konklusion

- 1) Den af TrekStor Ltd fremsatte begæring om udsættelse af sagen tages ikke til følge.
- 2) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) TrekStor Ltd betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 14.4.2014.

Retten dom af 3. december 2015 — Sesma Merino mod KHIM(Sag T-127/14 P) ⁽¹⁾**(Appel — personalesag — tjenestemænd — bedømmelse — bedømmelsesrapport — målsætninger 2011-2012 — akt, der indeholder et klagepunkt — antagelse til realitetsbehandling)**

(2016/C 027/52)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Alvaro Sesma Merino (El Campello, Spanien) (ved advokat H. Tettenborn)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)(KHIM) (ved P. Saba og D. Botis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel iværksat til prøvelse af dom afsagt den 11. december 2013 af Retten for EU-Personalesager (Tredje Afdeling), Sesma Merino mod KHIM (sag F-125/12, Sml. Pers., EU:F:2013:192), med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Alvaro Sesma Merino betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 184 af 16.6.2014.

Retten dom af 26. november 2015 — Nürburgring mod KHIM — Biedermann (Nordschleife)
(Sag T-181/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket Nordschleife — ældre nationalt ordmærke Management by Nordschleife — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 027/53)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Nürburgring GmbH (Nürburg, Tyskland) (ved advokaterne M. Viefhues og C. Giersdorf)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved M. Fischer, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Lutz Biedermann (Villingen-Schwenningen, Tyskland) (ved advokaterne A. Jacob og M. Ziliox)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 20. januar 2014 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 163/2013-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Lutz Biedermann og Nürburgring GmbH

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Nürburgring GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 151 af 19.5.2014.

Retten dom af 26. november 2015 — Bionecs mod KHIM — Fidia farmaceutici (BIONECS)

(Sag T-262/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket BIONECS — ældre internationalt ordmærke BIONECT — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 027/54)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Bionecs GmbH (München, Tyskland) (ved advokat M. Knitter)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Fidia farmaceutici SpA (Abano Terme, Italien) (ved advokat R. Kunz-Hallstein)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 6. februar 2014 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1179/2013/1) vedrørende en indsigelsessag mellem Fidia Farmaceutici SpA og Bionecs GmbH

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Bionecs GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 235 af 21.7.2014.

Rettens dom af 3. december 2015 — Compagnie des fromages & Richesmonts mod KHIM — Grupo Lactalis Iberia (gengivelse af et skakternet mønster i rød og hvid)

(Sag T-327/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-figurmærke, der gengiver skakternet mønster i rød og hvid —
mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 027/55)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Compagnie des fromages & Richesmonts (Puteaux, Frankrig) (ved advokaterne T. Mollet-Viéville og T. Cuche)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (først ved V. Melgar, som befuldmægtiget, derefter ved J. Crespo Carillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Grupo Lactalis Iberia SA (Madrid, Spanien) (ved advokat D. Masson)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 3. marts 2014 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1295/2012-4) vedrørende en ugyldighedssag mellem Grupo Lactalis Iberia SA og Compagnie des fromages & Richesmonts

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) *Compagnie des fromages & Richesmonts betaler sagens omkostninger.*

⁽¹⁾ EUT C 235 af 21.7.2014.

Rettenns dom af 26. november 2015 — NICO mod Rådet

(Sag T-371/14) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med henblik på at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn)

(2016/C 027/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Naftiran Intertrade Co. (NICO) Sàrl (Pully, Schweiz) (ved solicitor J. Grayston og advokaterne P. Gjørtler, G. Pandey, D. Rovetta og N. Pilkington)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bishop og I. Rodios, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af den afgørelse fra Rådet, der er indeholdt i skrivelse af 14. marts 2014, og hvorved sagsøgerens navn er blevet opretholdt på listerne over de af restriktive foranstaltninger omfattede personer og enheder i bilag II til Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 195, s. 39), som ændret ved Rådets afgørelse 2012/635/FUSP af 15. oktober 2012 (EUT L 282, s. 58), og i bilag IX til Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 (EUT L 88, s. 1), som gennemført ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 945/2012 af 15. oktober 2012 (EUT L 282, s. 16).

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Naftiran Intertrade Co. (NICO) Sàrl bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet for Den Europæiske Union afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 261 af 11.8.2014.

Rettenns dom af 26. november 2015 — Établissement Amra mod KHIM (KJ KANGOO JUMPS XR)

(Sag T-390/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om registrering af EF-varemærket KJ Kangoo Jumps XR — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 027/57)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Établissement Amra (Vaduz, Liechtenstein) (ved advokat S. Rizzo)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 10. marts 2014 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1511/2013-2) vedrørende en ansøgning om registrering af det »tredimensionale positionstegn« KJ Kangoo Jumps XR som EF-varemærke.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Établissement Amra betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 315 af 15.9.2014.

Rettens dom af 26. november 2015 — Junited Autoglas Deutschland mod KHIM — United Vehicles (UNITED VEHICLES)

(Sag T-404/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket UNITED VEHICLES — det ældre EF-ordmærke Junited — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 027/58)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG (Køln, Tyskland) (ved advokat C. Weil)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appellkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: United Vehicles GmbH (München, Tyskland)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 7. april 2014 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 859/2013-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG og United Vehicles GmbH

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 292 af 1.9.2014.

Rettens dom af 8. december 2015 — Compagnie générale des établissements Michelin mod KHIM — Continental Reifen Deutschland (XKING)

(Sag T-525/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket XKING — ældre nationalt figurmærke X — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 027/59)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Compagnie générale des établissements Michelin (Clermont-Ferrand, Frankrig) (først ved advokat L. Carlini, derefter ved advokat E. Carrillo)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved M. Fischer, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Continental Reifen Deutschland GmbH (Hannover, Tyskland) (ved advokaterne S. Gillert, K. Vanden Bossche, B. Köhn-Gerdes og J. Schumacher)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 5. maj 2014 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1522/2013-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Compagnie générale des établissements Michelin og Continental Reifen Deutschland GmbH.

Konklusion

- 1) *Afgørelse truffet den 5. maj 2014 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1522/2013-4) annulleres.*
- 2) *Harmoniseringskontoret bærer sine egne omkostninger og betaler omkostningerne afholdt af Compagnie générale des établissements Michelin.*
- 3) *Continental Reifen Deutschland GmbH betaler sine egne omkostninger.*

⁽¹⁾ EUT C 303 af 8.9.2014.

Rettens dom af 2. december 2015 — Information Resources mod KHIM (Growth Delivered)

(Sag T-528/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket Growth Delivered — varemærke bestående af et reklameslogan — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 027/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Information Resources, Inc. (Chicago, Illinois, De Forenede Stater) (ved advokat C. Schulte)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved S. Bonne, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 5. maj 2014 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1777/2013-4) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnat Growth Delivered som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Information Resources, Inc. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 303 af 8.9.2014.

Rettens dom af 2. december 2015 — adp Gauselmann mod KHIM (Multi Win)

(Sag T-529/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket Multi Win — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 027/61)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: adp Gauselmann GmbH (Lübeck, Tyskland) (ved advokat P. Koch Moreno)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Pohlmann og S. Hanne, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 29. april 2014 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1326/2013-1) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnat Multi Win som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) adp Gauselmann GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 303 af 8.9.2014.

Rettens dom af 8. december 2015 — Giand mod KHIM — Flamagas (FLAMINAIRE)(Sag T-583/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket FLAMINAIRE — ældre nationale ordmærker og ældre internationalt ordmærke FLAMINAIRE — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 207/2009 — *Ne bis in idem*)

(2016/C 027/62)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Giand Srl (Rimini, Italien) (ved advokat F. Caricato)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved P. Bullock, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Flamagas, SA (Barcelona, Spanien) (ved advokat G. Hinarejos Mulliez)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 11. juni 2014 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2117/2011–4) vedrørende en indsigelsessag mellem Flamagas, SA og Giand Srl.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Giand Srl betaler sagens omkostninger, herunder de nødvendige omkostninger, der er afholdt af Flamagas, SA i forbindelse med sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret.

⁽¹⁾ EUT C 351 af 6.10.2014.

Rettens dom af 3. december 2015 — Hewlett Packard Development Company mod KHIM (FORTIFY)(Sag T-628/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket FORTIFY — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 027/63)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Hewlett Packard Development Company LP (Dallas, Texas, De Forenede Stater) (ved advokaterne T. Raab og H. Lauf)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 3. juni 2014 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 249/2014-2) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet FORTIFY som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Hewlett Packard Development Company LP bærer sine egne omkostninger og betaler Harmoniseringskontorets omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 361 af 13.10.2014.

Rettens dom af 3. december 2015 — Infusion Brands mod KHIM (DUALSAW)

(Sag T-647/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-figurmærket DUALSAW — absolutte registreringshindringer — delvist afslag på registrering — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009

(2016/C 027/64)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Infusion Brands, Inc. (Myerlake Circle Clearwater, Florida, De Forenede Stater) (ved advokat K. Piepenbrink)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (først ved V. Melgar, som befuldmægtiget, derefter ved H. O'Neill og M. Rajh, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 1. juli 2014 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 397/2014-4) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet DUALSAW som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Infusion Brands, Inc. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 380 af 27.10.2014.

Rettens dom af 3. december 2015 — Infusion Brands mod KHIM (DUALTOOLS)(Sag T-648/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-figurmærket DUALTOOLS — absolutte registreringshindringer — delvist afslag på registrering — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 027/65)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Infusion Brands, Inc. (Myerlake Circle Clearwater, Florida, De Forenede Stater) (ved advokat K. Piepenbrink)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (først ved V. Melgar, som befuldmægtiget, derefter ved H. O'Neil og M. Rajh, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 1. juli 2014 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 398/2014-4) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet DUALTOOLS som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Infusion Brands, Inc. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 380 af 27.10.2014.

Rettens dom af 26. november 2015 — Morgan mod KHIM(Sag T-683/14 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — tjenestemænd — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesperioden 2010/2011 — urigtig gengivelse — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn)

(2016/C 027/66)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Rhys Morgan (Alicante, Spanien) (ved advokat H. Tettenborn)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagens genstand

Appel af 8. juli 2014 afsagt af Retten for EU-personalesager (Tredje Afdeling) den 8. juli 2014 i sag F-26/13, Morgan mod KHIM (F-26/13, RecFP EU:F:2014:180), med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Rhys Morgan bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er blevet afholdt af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i appelsagen.

⁽¹⁾ EUT C 431 af 1.12.2014.

Retten dom af 3. december 2015 — Omega International mod KHIM (gengivelse af en hvid cirkel og et hvidt rektangel i et sort rektangel)

(Sag T-695/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-figurmærket, der gengiver en hvid cirkel og et hvidt rektangel i et sort rektangel — relativ registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 027/67)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Omega International GmbH (Bad Oldesloe, Tyskland) (ved advokat J.P. Becker)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 18. juli 2014 af Femte Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1037/2014-5) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet, der gengiver en hvid cirkel og et hvidt rektangel i et sort rektangel som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Omega International GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 409 af 17.11.2014.

Retten dom af 30. november 2015 — Hong Kong Group mod KHIM — WE Brand (W E)

(Sag T-718/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket W E — det ældre EF-ordmærke WE — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 027/68)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Hong Kong Group Oy (Vantaa, Finland) (ved advokat J.-H. Spåre)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved S. Bonne, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: WE Brand Sàrl (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokaterne R. van Oerle og E. de Groot)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 4. august 2014 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2305/2013-2) vedrørende en indsigelsessag mellem WE Brand Sàrl og Hong Kong Group Oy.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 4. august 2014 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (sag R 2305/2013-2) vedrørende en indsigelsessag mellem WE Brand Sàrl og Hong Kong Group Oy og afgørelse vedtaget den 30. september 2013 af indsigelsesafdelingen ved Harmoniseringskontoret annulleres.
- 2) Indsigelsen forkastes.
- 2) KHIM og WE Brand bærer deres egne omkostninger betaler de af Hong Kong Group afholdte omkostninger, herunder nødvendige omkostninger afholdt af Hong Kong Group i forbindelse med sagens behandling ved appelkammeret.

⁽¹⁾ EUT C 431 af 1.12.2014.

Rettens dom af 4. december 2015 — K-Swiss mod KHIM (Gengivelse af parallelle striber på en sko)

(Sag T-3/15) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret — figurmærke, der gengiver parallelle striber på en sko — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 027/69)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: K-Swiss, Inc. (Westlake Village, Californien, De Forenede Stater) (ved advokaterne R. Niebel og M. Hecht)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (først ved P. Geroulakos, derefter ved D. Gája, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 30. oktober 2014 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1093/2014-2) vedrørende international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret, af et figurmærke, der gengiver parallelle striber på en sko.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) K-Swiss Inc. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 65 af 23.2.2015.

Rettenns kendelse af 13. november 2015 — Švytury's-Utenos Alus mod KHIM — Nordbrand Nordhausen (KISS)

(Sag T-360/14) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — tilbagetagelse af indsigelse — uforholdent at træffe afgørelse)

(2016/C 027/70)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Švytury's-Utenos Alus UAB (Utena, Litauen) (ved advokaterne R. Žabalienė og I. Lukauskienė)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved M. Rajh, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Nordbrand Nordhausen GmbH (Nordhausen, Tyskland) (ved advokat C. Düchs)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 17. marts 2014 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1302/2013–4) vedrørende en indsigelsessag mellem Nordbrand Nordhausen GmbH og Švytury's-Utenos Alus UAB

Konklusion

- 1) Det er uforholdent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Švytury's-Utenos Alus UAB og Nordbrand Nordhausen GmbH bærer deres egne omkostninger og betaler de af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 253 af 4.8.2014.

Rettenns kendelse af 27. november 2015 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-636/14) ⁽¹⁾

(Reglerne om sprog — opslag om ledig stilling som direktør for Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer — sprogkrav til ansøgningerne i online præsenteringsmodul — angivelig uoverensstemmelse med det opslag om ledig stilling, der blev offentliggjort i EU-Tidende — sagen åbenbart ugrundet)

(2016/C 027/71)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato P. Gentili)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Curall og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Republikken Litauen (ved D. Kriauciūnas, V. Čepaitė og R. Krasuckaitė, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af opslag KOM/2014/10356 om stilling som direktør for Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer i Luxembourg (EUT 2014, C 185 A, s. 1).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Den Italienske Republik bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.
- 3) Republikken Litauen bærer sine egne omkostninger i forbindelse med interventionen.

⁽¹⁾ EUT C 388 af 3.11.2014.

Rettens kendelse af 23. november 2015 — Beul mod Parlamentet og Rådet

(Sag T-640/14) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — finansielle markeders funktion — forordning (EU) nr. 537/2014 — retsakt — ikke individuelt berørt — afvisning)

(2016/C 027/72)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Carsten René Beul (Neuwied, Tyskland) (først ved advokat K.-G. Stümper, derefter ved advokaterne H.-M. Pott og T. Eckhold)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved P. Schonard og D. Warin, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved R. Wiemann og N. Rouam, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2005/909/EF (EUT L 158, s. 77).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Det er ufornuddent at træffe afgørelse om Europa-Kommissionens anmodning om intervention.

- 3) Carsten René Beul bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Parlamentets og Rådet for den Europæiske Unions omkostninger.
- 4) Kommissionen og Parlamentet bærer deres egne omkostninger i forbindelse med anmodningen om intervention.

⁽¹⁾ EUT C 409 af 17.11.2014.

Rettens kendelse af 23. november 2015 — Milchindustrie-Verband og Deutscher Raiffeisenverband mod Kommissionen

(Sag T-670/14) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — Retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020 — sammenslutning — medlemmerne ikke umiddelbart berørt — afvisning)

(2016/C 027/73)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Milchindustrie-Verband eV (Berlin, Tyskland) og Deutscher Raiffeisenverband eV (Berlin) (ved advokaterne I. Zenke og T. Heymann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved K. Herrmann, T. Maxian Rusche og R. Sauer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens meddelelse af 28. juni 2014 benævnt »Retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020« (EUT C 200, s. 1) for så vidt som sektoren for mejerier og ostefremstilling (NACE 10.51) ikke er nævnt i bilag 3 til denne meddelelse.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Milchindustrie Verband eV og Deutscher Raiffeisenverband eV bærer deres egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 431 af 1.12.2014.

Rettens kendelse af 24. november 2015 — Delta Group agroalimentare mod Kommissionen

(Sag T-163/15) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — italiensk marked for fjerkrækød — ekstraordinære støtteforanstaltninger, der har til formål at løse særlige problemer vedrørende sektoren for fjerkrækød i Italien — eksportrestitutter til fjerkrækød bestemt til visse afrikanske lande — afslag på anmodning om ekstraordinære foranstaltninger indgivet af sagsøgeren — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål — afvisning)

(2016/C 027/74)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Delta Group agroalimentare Srl (Porto Viro, Italien) (ved adokat V. Migliorini)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Schima og D. Nardi, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens skrivelse af 9. februar 2015 [Ref. Ares (2015) 528512], som blev fremsendt som svar på en anmodning fra sagsøgeren om vedtagelse af ekstraordinære foranstaltninger om støtte til fjerkrækødmarkedet i henhold til artikel 219, stk. 1, eller artikel 221 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 om af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347, s. 671).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Delta Group agroalimentare Srl bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 178 af 1.6.2015.

Sag anlagt den 25. september 2015 — Iran Insurance mod Rådet

(Sag T-558/15)

(2016/C 027/75)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Iran Insurance Company (Teheran, Iran) (ved advokat D. Luff)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt som følge af Rådets ulovlige pålæggelse af restriktive foranstaltninger over for sagsøgeren i henhold til følgende ulovlige retsakter fra Rådets: i) Rådets afgørelse 2010/644/FUSP af 25. oktober 2010 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP ⁽¹⁾, ii) Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 ⁽²⁾, iii) Rådets afgørelse 2011/783/FUSP af 1. december 2011 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran ⁽³⁾, iv) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1245/2011 af 1. december 2011 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 961/2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran ⁽⁴⁾, v) Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 ⁽⁵⁾.
- Der tildeles erstatning for et samlet beløb på: i) 84 767,66 GBP, ii) 4 774 187,07 EUR og iii) 1 532 688 USD samt iv) ethvert andet beløb, der måtte blive fastsat under retssagen, til dækning af både den ikke-økonomiske og økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt som følge af Rådets ulovlige retsakter.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

1. Sagsøgeren har gjort gældende, at personer, der lider skade forvoldt af en EU-institution, kan kræve erstatning af denne institution i henhold til artikel 340 TEUF. Betingelserne for at fremsætte et sådant krav er blevet fastsat i retspraksis og er blevet opsummeret på følgende måde i Rettens dom af 25. november 2014 i sagen *Safa Nicu Sepahan mod Rådet* (T-384/11, Sml., EU:T:2014:986): a) den adfærd, der lægges institutionerne til last, har været retsstridig, b) der foreligger et reelt tab, og c) der er en årsagsforbindelse mellem denne adfærd og det påståede tab.
2. Sagsøgeren har anført, at de tre ovennævnte betingelser er opfyldt med hensyn til sagsøgerens situation: Som fastslået af Retten i dom af 6. september 2013 i sagen *Iran Insurance mod Rådet* (T-12/11, EU:T:2013:401) gjorde Rådet sig skyldig i »en kvalificeret tilsidesættelse af en retsregel, der har til formål at tillægge borgerne rettigheder som omhandlet i retspraksis»; sagsøgeren har lidt en væsentlig ikke-økonomisk og økonomisk skade; denne skade er den direkte følge af de ulovlige sanktioner.
3. Sagsøgeren har ligeledes anført, at således som det er nærmere beskrevet i den i stævningen indeholdte redegørelse, er den ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt, opgjort til 1 000 000 EUR; den økonomiske skade, som er opgjort af uafhængige revisorer, beløber sig til 84 767,66 GBP, 3 774 187,07 EUR og 1 532 688 USD med forbehold for ethvert andet beløb, der måtte blive fastsat under retssagen. Det samlede beløb for sagsøgerens erstatningskrav er således 84 767,66 GBP, 4 774 187,07 EUR og 1 532 697,01 USD samt ethvert andet beløb, der måtte blive fastsat under retssagen.

⁽¹⁾ EUT L 281, s. 81.

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25.10.2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2007 (EUT L 281, s. 1).

⁽³⁾ EUT L 319, s. 71.

⁽⁴⁾ EUT L 319, s. 11.

⁽⁵⁾ EUT L 88, s. 1.

Sag anlagt den 25. september 2015 — Post Bank Iran mod Rådet

(Sag T-559/15)

(2016/C 027/76)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Post Bank Iran (Teheran, Iran) (ved advokat D. Luff)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt som følge af Rådets ulovlige pålæggelse af restriktive foranstaltninger over for sagsøgeren i henhold til følgende ulovlige retsakter fra Rådet: i) Rådets afgørelse 2010/644/FUSP af 25. oktober 2010 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP ⁽¹⁾, ii) Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 ⁽²⁾, iii) Rådets afgørelse 2011/783/FUSP af 1. december 2011 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran ⁽³⁾, iv) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1245/2011 af 1. december 2011 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 961/2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran ⁽⁴⁾, v) Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 ⁽⁵⁾.

- Der tildeles erstatning for et samlet beløb på 203 695 040 EUR til dækning af både den ikke-økonomiske og økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt som følge af Rådets ulovlige retsakter.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

1. Sagsøgeren har gjort gældende, at personer, der lider skade forvoldt af en EU-institution, kan kræve erstatning af denne institution i henhold til artikel 340 TEUF. Betingelserne for at fremsætte et sådant krav er blevet fastsat i retspraksis og er blevet opsummeret på følgende måde i Rettens dom af 25. november 2014 i sagen *Safa Nicu Sepahan mod Rådet* (T-384/11, Sml., EU:T:2014:986): a) den adfærd, der lægges institutionerne til last, har været retsstridig, b) der foreligger et reelt tab, og c) der er en årsagsforbindelse mellem denne adfærd og det påståede tab.
2. Sagsøgeren har anført, at de tre ovennævnte betingelser er opfyldt med hensyn til sagsøgerens situation: Som fastslået af Retten i dom af 6. september 2013 i sagen *Post Bank Iran mod Rådet* (T-13/11, EU:T:2013:402) gjorde Rådet sig skyldig i »en kvalificeret tilsidesættelse af en retsregel, der har til formål at tillægge borgerne rettigheder som omhandlet i retspraksis»; sagsøgeren har lidt en væsentlig ikke-økonomisk og økonomisk skade; denne skade er den direkte følge af de ulovlige sanktioner.
3. Sagsøgeren har ligeledes anført, at således som det er nærmere beskrevet i den i stævningen indeholdte redegørelse, er den ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt, opgjort til 1 000 000 EUR; den økonomiske skade, som er opgjort af uafhængige revisorer, beløber sig til 202 695 040 EUR.

⁽¹⁾ EUT L 281, s. 81.

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25.10.2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2007 (EUT L 281, s. 1).

⁽³⁾ EUT L 319, s. 71.

⁽⁴⁾ EUT L 319, s. 11.

⁽⁵⁾ EUT L 88, s. 1.

Sag anlagt den 9. oktober 2015 — GABO:mi mod Kommissionen

(Sag T-588/15)

(2016/C 027/77)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG (München, Tyskland) (ved advokaterne M. Ahlhaus og C. Mayer)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at de anfægtede afgørelser er ugyldige.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter Kommissionens afgørelser, der er indeholdt i emailen af 29. juli 2015 og i skrivelse af 19. august 2015 (Ref. Ares(2015)3466903) og af 28. august 2015 (Ref. Ares(2015)3557576) om suspension af alle betalinger til sagsøgeren i forbindelse med FP7-bevillinger forvaltet af Kommissionens direktorat E, dvs. FP7-bevillingsaftale nr. 602299 vedrørende projekt EU-CERT-ICD og FP7-bevillingsaftale nr. 260777 vedrørende projekt HIP-Trial og direktorat F, dvs. FP7-bevillingsaftale nr. 312117 vedrørende projekt BIOFECTOR.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende, hvorved det gøres gældende, at de anfægtede afgørelser ikke er omfattet af artikel II.5, stk. 3, litra d) i bilag II til FP7-bevillingsaftalen
2. Andet anbringende, hvorved det gøres gældende, at de anfægtede afgørelser ikke opfylder de formelle og proceduremæssige krav, der finder anvendelse, og er i strid med princippet om god forvaltningspraksis.
3. Tredje anbringende, hvorved det gøres gældende, at Kommissionens egentlige hensigt er at fuldbyrde en ulovlig modregning, snarere end at pålægge forebyggende foranstaltninger.
4. Fjerde anbringende, hvorved det gøres gældende, at de anfægtede afgørelser er støttet på Kommissionens ulovlige skønsmæssige afgørelser.
5. Femte anbringende, hvorved det gøres gældende, at de anfægtede afgørelser er ugyldige som følge af tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

Sag anlagt den 12. oktober 2015 — Eurorail mod Kommissionen og INEA

(Sag T-589/15)

(2016/C 027/78)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Eurorail NV (Aalst, Belgien) (ved advokaterne J. Derenne, N. Pourbaix og M. Domecq)

Sagsøgt: Innovation and Networks Executive Agency (INEA) og Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at INEA's afgørelse af 17. juli 2015 om ophævelse af støtteaftalen (¹) i henhold til artikel 272 TEUF og om anordning om tilbagesøgning af en del af de forskud, der er blevet udbetalt til sagsøgeren, er ugyldig og ikke retskraftig, og at det endelige tilskud til sagsøgeren skal fastsættes til 951,813 EUR;
- Subsidiært har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen og INEA skal pålægges et kontraktretligt ansvar for det tab, som sagsøgeren led som følge af afgørelsen, og at der skal ske tilbagebetaling af et beløb på 581,770 EUR (med tillæg af rente).
- Mere subsidiært pålægges INEA/Kommissionen at tilbagekalde afgørelsen, og
- INEA og Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat følgende anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at INEA og Kommissionen har handlet i strid med deres forpligtelser i henhold til støtteaftalen. Som en følge heraf har sagsøgeren gjort gældende, at de uretmæssigt ophævede støtteaftalen og anordnede tilbagesøgning af en del af de forskud, der var blevet udbetalt til sagsøgeren.

2. Med det andet anbringende gøres gældende, at INEA og Kommissionen har handlet i strid med princippet om, at kontrakter skal opfyldes i god tro.
3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at INEA og Kommissionen har tilsidesat sagsøgerens berettigede forventninger.

(¹) Støtteaftale MPO/09/058/SI1.5555667 »RAIL 2« (Marco Polo II Call 2009).

Sag anlagt den 19. oktober 2015 — Europäischer Tier- und Naturschutz og Giesen mod Kommissionen

(Sag T-595/15)

(2016/C 027/79)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europäischer Tier- und Naturschutz e.V. (Much, Tyskland) og Horst Giesen (Much) (ved advokat P. Brockmann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Europa-Kommissionens afgørelse af 17. august 2015, forkyndt den 24. august 2015, om at forholde sig passiv

i forbindelse med tilvejebringelsen af en europæisk foreningsret i form af et ikke længere offentliggjort lovforslag eller en ændret affattelse inden for lovlige rammer, som sidestiller grænseoverskridende aktiviteter med idéelle formål med foreninger med gevinst for øje,

subsidiært i forbindelse med harmoniseringen af de nationale forsamlings- og foreningsrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende aktiviteter med idéelle formål, annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes således som omhandlet i artikel 266 TEUF at tilvejebringe en lovkonform tilstand, i hvilken forbindelse yderligere forværringer som omhandlet i de to ovenstående påstande, som kan forhindre eller vanskeliggøre tilvejebringelsen af denne tilstand, skal undlades.

— Europa-Kommissionen og i givet fald intervenienten tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne gør gældende, at der foreligger passivitet i forbindelse med tilvejebringelsen af en europæisk foreningsret og med ophævelsen af den bestående diskriminering og skade på den kollektive og individuelle foreningsfrihed.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført fire anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af EMRK's artikel 11, artikel 20 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter chartret), og almindelige retsgrundsætninger som omhandlet i artikel 6, stk. 3, TEU og artikel 20 i FN's Verdenserklæring om Menneskerettigheder
2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af retten til lighed for loven (chartrets artikel 20 og EMRK's artikel 14) til skade for idéelle værdier og idéelle foreninger

3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af begrundelsespligten som omhandlet i chartrets artikel 41
4. Fjerde anbringende om en indskrænkning af frihedsrettighedernes rækkevidde ved undladelse og en fortolkning, der er udtryk for misbrug, jf. chartrets artikel 52 og 54.

Sag anlagt den 23. oktober 2015 — Wirtschaftsvereinigung Stahl m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-605/15)

(2016/C 027/80)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Wirtschaftsvereinigung Stahl (Düsseldorf, Tyskland), Benteler Steel/Tube GmbH (Paderborn, Tyskland), BGH Edelstahl Freital GmbH (Freital, Tyskland), BGH Edelstahl Lippendorf GmbH (Lippendorf, Tyskland), BGH Edelstahl Siegen GmbH (Siegen, Tyskland), Buderus Edelstahl GmbH (Wetzlar, Tyskland), ESF Elbe-Stahlwerke Feralpi GmbH (Riesa, Tyskland), Friedr. Lohmann GmbH Werk für Spezial- & Edeltähle (Witten, Tyskland), Outokumpu Nirosta GmbH (Krefeld, Tyskland), Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (Dillingen, Tyskland), Zentralkokerei Saar GmbH (Dillingen), Drahtwerk St. Ingbert GmbH (St. Ingbert, Tyskland), Ilseburger Grobblech GmbH (Ilseburg, Tyskland), ThyssenKrupp Electrical Steel GmbH (Gelsenkirchen, Tyskland), ThyssenKrupp Federn und Stabilisatoren GmbH (Hagen, Tyskland), ThyssenKrupp Gerlach GmbH (Homburg, Tyskland), ThyssenKrupp Rasselstein GmbH (Andernach, Tyskland) og Emscher Aufbereitung GmbH (Mühlheim an der Ruhr, Tyskland) (ved advokat H. Janssen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har med nærværende søgsmål nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse (EU) 2015/1585 af 25. november 2014 (meddelt under nummer C(2014) 8786 om støtteordningen SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) gennemført af Tyskland til støtte for el fra vedvarende energikilder og energiintensive brugere ⁽¹⁾).

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført fire anbringender, der i det væsentlige er identiske med dem, der er gjort gældende i sag T-319/15, Deutsche Edelstahlwerke mod Kommissionen ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EUT L 250, s. 122.

⁽²⁾ EUT C 302, s. 60.

Sag anlagt den 29. oktober 2015 — Repsol mod KHIM — Basic (BASIC)

(Sag T-609/15)

(2016/C 027/81)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Repsol, SA (Madrid, Spanien) (ved advokat J. Devaureix)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Basic AG Lebensmittelhandel (München, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: Repsol, SA

Det omtvistede varemærke: Et EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »BASIC« — EF-varemærke nr. 5 648 159

Sagen for Harmoniseringskontoret: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 11. august 2015 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2384/2013-1)

Påstande

- Stævningen med samtlige bilag og tilsvarende kopier antages til realitetsbehandling.
- Alle beviser vedlagt denne stævning antages til realitetsbehandling.
- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Appelkammeret har vurderet de af Basic AG fremlagte bevismidler ukorrekt for så vidt angår dette selskabs reelle brug af virksomhedsnavnene »Basic AG« og »Basic«, der er blevet anvendt erhvervsmæssigt i Tyskland.
- Den anfægtede afgørelse er fejlagtigt støttet på artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 207/2009, sammenholdt med artikel 53, stk. 1, litra c), for så vidt som der ikke er risiko for forveksling mellem »basic«-figurmærkerne. Ordet »basic« mangler særpræg.
- Den ekstraordinære beskyttelse i den tyske varemærkelovgivning vedrørende ikke-registrerede handelsnavne skal fortolkes indskrænkende i henhold til Romtraktaten af 23. marts 1957 og Fællesskabets retspraksis.

Sag anlagt den 26. oktober 2015 — British Aggregates mod Kommissionen

(Sag T-610/15)

(2016/C 027/82)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: British Aggregates Association (Lanark, Det Forenede Kongerige) (ved advokat L. Van den Hende og solicitor A. White)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 27. marts 2015 C(2015) 2141 final i statsstøttesag SA.34775 (2013/C) (ex 2012/NN) — afgift på granulat (»Aggregates Levy«) annulleres i henhold til artikel 263 TEUF.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende, hvorved det gøres gældende, at Kommissionen har anlagt et fejlagtigt skøn ved afgørelsen af, at otte fritagelser fra afgiften på granulater i henhold til Finance Act 2001 ikke indebar selektivitet, og derfor ikke udgjorde statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF, og ved fastlæggelsen af det normale beskatningsprincip for afgiften på granulater og formålet med denne i forbindelse med anvendelsen af selektivitetskriteriet.
2. Andet anbringende, hvorved det gøres gældende, at Kommissionen undlod at foretage en reelt omhyggelig og upartisk undersøgelse af, hvorvidt de otte omhandlede undtagelser indebar selektivitet og dermed udgjorde statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF.
3. Tredje anbringende, hvorved det gøres gældende, at Kommissionen undlod at give en begrundelse for den anfægtede afgørelse som påkrævet i henhold til artikel 296 TEUF, fordi Kommissionens anvendelse af det normale beskatningsprincip for afgiften på granulater og formålet med denne ved forklaringen af, hvorfor de otte omhandlede undtagelser ikke indebærer selektivitet, er åbenlyst selvmodsigende i den anfægtede afgørelse.

Sag anlagt den 2. november 2015 — Edeka-Handelsgesellschaft Hessenring mod Kommissionen

(Sag T-611/15)

(2016/C 027/83)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Edeka-Handelsgesellschaft Hessenring mbH (Melsungen, Tyskland) (ved advokaterne E. Wagner og H. Hoffmeyer)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 3. september 2015 i sag 2015/4023, hvorved sagsøgeren fik fuldstændigt afslag på aktindsigt i den ikke fortrolige affattelse af Kommissionens afgørelse af 4. december 2013 i kartelsag AT/39914 — EIRD og i indholdsfortegnelsen over Kommissionens akter i denne sag, annulleres helt eller subsidiært, i det mindste for så vidt som Kommissionen har afslået at give aktindsigt i den del af den ikke fortrolige affattelse af denne afgørelse eller denne indholdsfortegnelse, hvis fortrolighed de virksomheder, som er berørt af afgørelsen, ikke havde påberåbt sig eller ikke længere har påberåbt sig.
- Subsidiært — for det tilfælde at Kommissionens afgørelse af 3. september 2015 i sag 2015/4023, hvorved sagsøgeren fik fuldstændigt afslag på aktindsigt i den ikke fortrolige affattelse af Kommissionens afgørelse af 4. december 2013 i kartelsag AT/39914 — EIRD og i indholdsfortegnelsen over Kommissionens akter i denne sag, ikke og for så vidt ikke erklæres ugyldig, fordi og for så vidt som den ikke fortrolige affattelse af Kommissionens afgørelse af 4. december 2013 i kartelsag AT/39914 — EIRD og/eller den ikke fortrolige affattelse af indholdsfortegnelsen over Kommissionens akter i denne sag ikke findes — fastslås det, at Kommissionen retsstridigt har undladt at udarbejde en ikke fortrolig affattelse af sin afgørelse af 4. december 2013 i kartelsag AT/39914 — EIRD og/eller en ikke fortrolig affattelse af indholdsfortegnelsen i denne sag og at sende den til sagsøgeren.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført ti anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af den grundlæggende ret til effektiv retsbeskyttelse og af den grundlæggende ret til god forvaltning og til begrundelse, idet den anfægtede afgørelse ikke er begrundet
2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af den grundlæggende ret til effektiv retsbeskyttelse og ret til at blive oplyst om klageadgang, idet der ikke er givet oplysning om mulig klageadgang
3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af artikel 4, stk. 2, tredje led, i forordning (EF) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾
4. Fjerde anbringende om en tilsidesættelse af artikel 4, stk. 2, første led, i forordning (EF) nr. 1049/2001
5. Femte anbringende om en tilsidesættelse af artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1049/2001
6. Sjette anbringende om en tilsidesættelse af artikel 4, stk. 3, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1049/2001
7. Syvende anbringende om en tilsidesættelse af den grundlæggende ret til aktindsigt i dokumenter
8. Ottende anbringende om en tilsidesættelse af den grundlæggende ret til aktindsigt i dokumenter og af proportionalitetsprincippet, idet der ikke er blevet givet i det mindste delvis aktindsigt i de akter, som der blev fremsat begæring om aktindsigt i
9. Niende anbringende om en tilsidesættelse af artikel 101 TEUF ved den praktiske forhindring af muligheden for, at sagsøgeren efterprøver kartelretlige krav på skadeserstatning og i givet fald gør sådanne krav gældende
10. Tiende anbringende, der gøres gældende subsidiært, om en tilsidesættelse af sagsøgerens ret til, at der udarbejdes en ikke fortrolig affattelse af Kommissionens afgørelse i kartelsag AT/39914 — EIRD og af indholdsfortegnelsen over Kommissionens akter i denne sag (forordning (EF) nr. 1049/2001 og artikel 30, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽²⁾)

I denne sammenhæng har sagsøgeren anført, at betingelserne for anvendelse af undtagelsesbestemmelserne i artikel 4, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 1049/2001, som kunne begrunde, at de dokumenter, som sagsøgeren havde fremsat begæring om aktindsigt i, ikke blev offentliggjort for sagsøgeren, ikke forelå.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1, s. 1).

Sag anlagt den 2. november 2015 — LL mod Parlamentet

(Sag T-615/15)

(2016/C 027/84)

Processprog: Litauisk

Parter

Sagsøger: LL (Vilnius, Litauen) (ved advokat J. Petrulionis)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Europa-Parlamentets generalsekretærs afgørelse D(2014) 15503 af 17. april 2014 og debetnota nr. 2014-575, der den 5. maj 2014 er vedtaget med hjemmel i denne afgørelse, annulleres.
- Parlamentet tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

Betalingsens rigtighed samt gyldigheden og lovligheden af tilbagesøgningen heraf

Sagsøgeren har gjort gældende, at Europa-Parlamentets generalsekretær i afgørelse D(2014) 15503 fuldstændigt ubegrundet og ulovligt afgjorde, at beløbet på 37 728 EUR uretmæssigt var blevet udbetalt til sagsøgeren, og på ubegrundet og retsstridig vis i henhold til artikel 68 i gennemførelsesbestemmelserne til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer og artikel 80 i gennemførelsesbestemmelserne til finansforordningen instruerede Europa-Parlamentets regnskabsfører om at tilbagesøge beløbet på 37 728 EUR fra sagsøgeren, og om i overensstemmelse med den foreskrevne procedure at underrette sagsøgeren herom ved debetnota nr. 2014-575.

Europa-Parlamentets generalsekretær tog efter sagsøgerens opfattelse alene følgende to forhold i betragtning: OLAF's rapport og den omstændighed, at sagsøgeren ikke havde fremlagt bevis for, at betalingen blev anvendt til det tilsigtede formål. Sagsøgeren har imidlertid gjort gældende, at der ikke blev indhentet oplysninger, som bekræfter, at han i strid med artikel 14 i regulativ om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-Parlamentets medlemmer anvendte betalingen til andre end det tilsigtede formål.

Forældelsesfristen og anvendelsen af princippet om en rimelig frist, retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning

Sagsøgeren har gjort gældende, at den i finansforordningens artikel 81 og artikel 93 i gennemførelsesbestemmelserne til finansforordningen fastsatte forældelsesfrist ikke blev overholdt i Europa-Parlamentets generalsekretærs afgørelse D(2014) 15503 eller i debetnota nr. 2014-575, og at kravene til princippet om en rimelig frist, retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning ikke blev opfyldt.

Efter sagsøgerens opfattelse forsinkede de relevante EU-institutioner på ubegrundet og urimelig vis samt i urimelig lang tid udøvelsen af deres beføjelser og vedtagelsen af de relevante afgørelser. Sagsøgerens rettigheder — herunder retten til forsvar og den korrekte gennemførelse heraf — blev herved krænkede, idet sagsøgeren henset til det lange tidsrum mellem de undersøgte forhold og vedtagelsen af de relevante afgørelser objektivt blev frataget muligheden for at forsvare sig selv mod de fremsatte beskyldninger, fremlægge beviser og træffe alle andre foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at det undersøgte forhold ville blive afgjort på retfærdig vis.

Sag anlagt den 3. november 2015 — Transtec mod Kommissionen

(Sag T-616/15)

(2016/C 027/85)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Transtec (Bruxelles, Belgien) (ved advokat L. Levi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelser om inddrivelse indeholdt i skrivelserne af 25. august, 27. august, 7. september, 16. september og 23. september 2015, og som vedrører tilbagebetaling af et beløb på 624 388,73 EUR, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale 624 388,73 EUR med morarenter med den Europæiske Centralbanks rentesats forhøjet med to point.
- Kommissionen tilpligtes at erstatte det ikke-økonomiske tab, der er opgjort til det symbolske beløb af 1 EUR.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende vedrører en tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet, for så vidt som de anfægtede afgørelser mangler et gyldigt retsgrundlag.
2. Andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af princippet om forbud mod ugrundet berigelse, eftersom det beløb på 607 096,08 EUR med tillæg af renter, som er overført fra sagsøgerens aktiver, har medført en forøgelse af Kommissionens aktiver uden noget som helst retsgrundlag for denne berigelse.
3. Tredje anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 42, 44, 45 og 47 i finansforordningen af 27. marts 2003 for den 9. Europæiske Udviklingsfond, idet Kommissionen ikke har udøvet den skønsbeføjelse, som er tillagt den i henhold til disse bestemmelser, og tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.
4. Fjerde anbringende vedrører en tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik, idet Kommissionen har tilsidesat artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
5. Femte anbringende vedrører de åbenbart fejlagtige skøn, som Kommissionen har foretaget.

Sag anlagt den 6. november 2015 — Badica og Kardiam mod Rådet

(Sag T-619/15)

(2016/C 027/86)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Bureau d'achat de diamant Centrafrique (Badica) (Bangui, Den Centralafrikanske Republik) og Kardiam (Antwerpen, Belgien) (ved advokaterne D. Luff og L. Defalque)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- Artikel 1 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 2015/1485 af 2. september 2015 og punkt B 1 i bilaget til denne forordning annulleres, for så vidt som sagsøgerne er blevet tilføjet i bilag I til Rådets forordning (EU) nr. 224/2014 af 10. marts 2014 om restriktive foranstaltninger i lyset af situationen i Den Centralafrikanske Republik.

— Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført tre anbringender.

1. Det første anbringende vedrører tilsidesættelsen af retten til forsvar, retten til en retfærdig rettergang og retten til en effektiv domstolsbeskyttelse. Dette anbringende består af to led:
 - Det første led vedrører Rådets manglende individuelle meddelelse af afgørelsen om indefrysning af midler til sagsøgerne.
 - Det andet led vedrører den manglende meddelelse af beviserne og sagsakterne og tilsidesættelsen af kontradiktionsprincippet og gennemsigtighedsprincippet.
2. Det andet anbringende vedrører den urigtige bedømmelse af de faktiske omstændigheder for så vidt angår sagsøgernes aktiviteter, hvilket har ført til en retlig fejl.
3. Det tredje anbringende vedrører de fejl, som Rådets undersøgelse er behæftet med.

Sag anlagt den 10. november 2015 — Tillotts Pharma mod KHIM — Ferring (OCTASA)

(Sag T-632/15)

(2016/C 027/87)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Tillotts Pharma AG (Rheinfelden, Schweiz) (ved advokat M. Douglas)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Ferring BV (Hoofddorp, Nederlandene)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger af det omtvistede varemærke: Tillotts Pharma AG

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »OCTASA« — registreringsansøgning nr. 8 169 881

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. september 2015 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2386/2014-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 12. november 2015 — JT International mod KHIM — Habanos (PUSH)

(Sag T-633/15)

(2016/C 027/88)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: JT International SA (Geneve, Schweiz) (ved Barrister S. Malynicz og Solicitor K. Gilbert og M. Gilbert)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Corporación Habanos, SA (Havana, Cuba)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger: JT International SA

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »PUSH« — registreringsansøgning nr. 11 639 903

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 10. august 2015 af Femte Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 3046/2014-5)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 16. november 2015 — Alma-The Soul of Italian Wine mod KHIM — Miguel Torres (SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE)

(Sag T-637/15)

(2016/C 027/89)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Alma-The Soul of Italian Wine LLLP (Coral Gables, De Forenede Stater) (ved advokat F. Terrano)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Miguel Torres, SA (Vilafranca del Penedès, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: Alma-The Soul of Italian Wine LLLP

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE« — registreringsansøgning nr. 9 784 539

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 3. september 2015 af Andet Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 356/2015-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, artikel 64, stk. 1, og artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 18. november 2015 — Jema Energy mod Fusion for Energy

(Sag T-668/15)

(2016/C 027/90)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Jema Energy, S.A. (Lasarte-Oria, Spanien) (ved advokat N. Rey Rey)

Sagsøgt: Det europæiske fællesforetagende for ITER og fusionsenergiudvikling (Fusion for Energy)

Sagsøgerens påstande

- Den af Det europæiske fællesforetagende for ITER og fusionsenergiudvikling truffne afgørelse om at afvise Jema Energy's bud annulleres.
- Fusion for Energy tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende vedrører klarheden af de retsforskrifter, der har fundet anvendelse i sagen, og tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og princippet om gennemsigtighed.
 - Det anføres i den forbindelse, at betingelserne i denne sag omfatter vage og upræcise begreber, hvorfor sagsøgeren har set sig nødsaget til at anmode sagsøgte om flere afklaringer. Sagsøgeren stillede meget klare spørgsmål uden at give rum for fortolkninger. Helt fra begyndelsen har Fusion for Energy været meget tvetydig og uklar i sine besvarelser.

- På grund af udvælgelseskriteriernes tvetydighed i denne procedure og Fusion for Energy's adfærd over for sagsøgerens spørgsmål og handlinger må retssikkerhedsprincippet og princippet om gennemsigtighed anses for at være blevet tilsidesat.
2. Andet anbringende er baseret på tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og princippet om lige muligheder mellem ansøgerne under proceduren.
- Det anføres i den forbindelse, at det i en af de skrivelser, som sagsøgte sendte til sagsøgeren i begyndelsen af proceduren, blev anført, at hvis de fremlagte eksempler ikke opfyldte de tekniske krav, kunne den bydende fremlægge nye eksempler med henblik på fuldt ud at opfylde kravene. På intet tidspunkt blev sagsøgeren oplyst om, at denne ikke opfyldte kravene, hvorved sagsøgeren ikke fik mulighed for at fremlægge andre eksempler. Sagsøgte har i sin begrundelse for ikke at antage Jema Energy's bud netop anført, at dennes eksempler ikke opfyldte kravene.
3. Tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og en unødigt begrænsning af konkurrencen.
- Det anføres i den forbindelse, at udvælgelseskriterierne var for strenge. Fusion for Energy har krævet en henvisning, der opfylder en kombination af tre krav (udgangsspænding, udgangseffekt og strøm), hvilket ikke er nødvendigt og uforholdsmæssigt med henblik på gennemførelsen af projektet. Fusion for Energy har endvidere krævet, at der henvises til et projekt vedrørende strømkilder inden for de sidste fem år, hvilket er endnu et uforholdsmæssigt kriterium, idet de virksomheder, der kan fremlægge henvisninger, der opfylder disse krav, er producenter af frekvensinvertere til højeffektmotorer. Disse virksomheder er typisk store, hvorfor små og mellemstore virksomheder afholder sig fra at deltage.

Sag anlagt den 20. november 2015 — Osho Lotus Commune mod KHIM — Osho International Foundation (OSHO)

(Sag T-670/15)

(2016/C 027/91)

Stævningen affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Osho Lotus Commune e.V. (Köln, Tyskland) (ved advokat M. Viefhues)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Osho International Foundation (Zürich, Schweiz)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: Osho International Foundation

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »OSHO« — registreringsansøgning nr. 1 224 831

Sagen for Harmoniseringskontoret: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 22. september 2015 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1997/2014-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), c) og f), i forordning nr. 207/2009.

**Sag anlagt den 12. november 2015 — Malta Cross Foundation International mod KHIM — Malteser
Hilfsdienst (Malta Cross International Foundation)**

(Sag T-672/15)

(2016/C 027/92)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Malta Cross Foundation International, Inc. (Hallandale Beach, De Forenede Stater) (ved advokat J. Pimenta)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Malteser Hilfsdienst e.V. (Köln, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger: Sagsøgeren

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »Malta Cross International — registreringsansøgning nr. 7 252 554

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 9. juli 2015 af Det Udvidede Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 863/2011-G)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret og, i påkommende tilfælde, intervenienten, tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling ved indsigelsesafdelingen og ved appelkammeret.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
 - Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009.
-

Sag anlagt den 20. november 2015 — Panzeri mod Parlamentet og Kommissionen

(Sag T-677/15)

(2016/C 027/93)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Pier Antonio Panzeri (Calusco d'Adda, Italien) (ved advokat C. Cerami)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Der gives medhold i søgsmålet, og den anfægtede foranstaltning annulleres med den begrundelse, at den er ulovlig.
- Subsidiært hjemvises sagen til Europa-Parlamentets generalsekretær med henblik på en ny fastsættelse efter ret og billighed af det beløb, der kræves tilbagesøgt.
- Parlamentet og Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Med forbehold af lov og ret samt sund fornuft tilpligtes Parlamentet og Kommissionen at tilbagebetale et beløb svarende til det, der eventuelt er påløbet i mellemtiden med tillæg af renter og opskrivning i overensstemmelse med det anfægtede påkrav.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Dette søgsmål er anlagt til prøvelse af meddelelse nr. 315070 af 21. september 2015 fra Europa-Parlamentets Generaldirektorat for Finans — Direktoratet for Medlemmernes Økonomiske og Sociale Rettigheder indeholdende en debetnota stilet til sagsøgeren på 83 764,00 EUR, af meddelelse nr. 312998 af 27. juli 2012 fra Europa-Parlamentets generalsekretær, affattet på engelsk, med en begrundelse for debetnota nr. 315070 af 21. september 2015 og af enhver anden retsakt, som går forud for, er sammenhængende med eller er en følge af de to ovenfor nævnte retsakter.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende vedrørende tilsidesættelse af den materielle bestemmelse i artikel 81, stk. 1, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, princippet om en rimelig frist og forældelse af den fordring, som Unionen gør gældende:
 - Sagsøgeren er i denne forbindelse af den opfattelse, at fordringen på 83 764,34 EUR, som Parlamentet administrativt gør gældende, er forældet i henhold til artikel 81, stk. 1, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012. De omstændigheder, som ligger til grund for Unionens fordring, vedrører udelukkende femårsperioden 2004-2009, hvorimod direktoratets betalingspåkrav først blev udstedt den 21. september 2015, dvs. for sent.
2. Andet anbringende vedrørende tilsidesættelse af de væsentlige formforskrifter i artikel 1, artikel 4, stk. 6, artikel 6, stk. 5, og artikel 9 i forordning (EF) nr. 1073/1999 samt 10. betragtning hertil, de væsentlige formforskrifter i artikel 4 i den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af OLAF, OLAF's manglende kompetence, tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, rimelighedsprincippet samt manglende sagsoplysning og afvejning:

- Sagsøgeren gør i denne forbindelse gældende, at OLAF's procedure er behæftet med adskillige fejl, idet kontradiktionsprincippet ikke er blevet overholdt i forhold til sagsøgeren. Pier Antonio Panzeri har nemlig ikke fået udleveret den endelige undersøgelsesrapport, og hele OLAF's procedure er blevet gennemført i strid med artikel 6, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1073/1999, idet den blev indledt den 23. november 2009 og først (antaget) afsluttet i juli 2012. OLAF havde desuden ikke nogen kompetence henset til, at den adfærd, som sagsøgeren kritiseres for, er ubetydelig, hvorfor der desuden er tale om en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.
3. Tredje anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 55 TEU, artikel 20 TEUF og artikel 24, stk. 4, TEUF, af de væsentlige formforskrifter i artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets afgørelse 2005/684/EF (om vedtagelse af statuten for Europa-Parlamentets medlemmer):
- Sagsøgeren gør gældende, at meddelelse nr. 312998 af 27. juli 2012 fra Europa-Parlamentets generalsekretær, der indeholder de eneste klagepunkter, som sagsøgeren har kendskab til, er affattet på engelsk. Dette indebærer en tilsidesættelse af flere bestemmelser i traktaterne og i statuten for Europa-Parlamentets medlemmer, som har til formål at sikre enhver unionsborger, herunder Europa-Parlamentets medlemmer, retten til såvel mundtligt som skriftligt at kommunikere med alle EU-institutionerne på deres modersmål.
4. Fjerde anbringende vedrørende tilsidesættelse af de væsentlige formforskrifter i artikel 62 og 68 i Europa-Parlamentets Præsidiiums afgørelse af 19. maj og 9. juli 2008, af de væsentlige formforskrifter i artikel 14, stk. 2, i regulativet om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-Parlamentets medlemmer, retsaktens manglende eksistens og manglende begrundelse:
- Sagsøgeren gør i denne forbindelse gældende, at generalsekretæren har undladt at træffe sin endelige afgørelse (eller i det mindste har undladt at give sagsøgeren meddelelse herom), på baggrund af hvilken det anfægtede betalingspåkrav blev udstedt. Dette indebærer en helt manglende begrundelse, eller at der slet ikke foreligger nogen endelig retsakt. Betingelserne for, at artikel 14, stk. 2, i regulativet om omkostningsgodtgørelser og andre godtgørelser til Europa-Parlamentets medlemmer kan finde anvendelse, er således ikke opfyldt.

Retten kendelse af 25. november 2015 — Missir Mamachi di Lusignano m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-494/11) ⁽¹⁾

(2016/C 027/94)

Processprog: italiensk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 331 af 12.11.2011.

Retten kendelse af 11. november 2015 — salesforce.com mod KHIM (MARKETINGCLOUD)

(Sag T-387/14) ⁽¹⁾

(2016/C 027/95)

Processprog: engelsk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 261 af 11.8.2014.

Rettens kendelse af 11. november 2015 — salesforce.com mod KHIM (MARKETINGCLOUD)**(Sag T-388/14)** ⁽¹⁾

(2016/C 027/96)

Processprog: engelsk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 329 af 22.9.2014.

Rettens kendelse af 11. november 2015 — salesforce.com mod KHIM (MARKETINGCLOUD)**(Sag T-389/14)** ⁽¹⁾

(2016/C 027/97)

Processprog: engelsk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 329 af 22.9.2014.

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

Personalerettens kendelse (Anden Afdeling) af 30. november 2015 — O’Riain mod Kommissionen

(Sag F-104/14) ⁽¹⁾

(Personalesag — udvælgelsesprøve — meddelelse om udvælgelsesprøve EPSO/AD/241/12 — afgørelse om ikke at opføre sagsøgeren på reservelisten — princippet om ligebehandling af ansøgerne — udvælgelseskomitéens upartiskhed — åbenbart ugrundet søgsmål)

(2016/C 027/98)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Donncha O’Riain (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokat A. Salerno)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Ehrbar og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelsen om ikke at opføre sagsøgeren på reservelisten efter udvælgelsesprøve EPSO/AD/241/12-GA.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes, da søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet.
- 2) Donncha O’Riain bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 7 af 12.1.2015, s. 52.

Sag anlagt den 30. oktober 2015 — ZZ mod Rådet

(Sag F-137/15)

(2016/C 027/99)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne J-N. Louis og N. de Montigny)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annullation af de endelige afgørelser om overførsel af sagsøgerens pensionsrettigheder til Unionens pensionsordning i henhold til de nye almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til tjenstemandsvedtægten.

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelserne af 5. og 7. januar 2015 samt af afgørelsen af 23. februar 2015 om beregning af godskrivningen af de pensionsrettigheder, som sagsøgeren har optjent før sin tiltrædelse af tjenesten ved Rådet.
- Om fornødent annullation af afgørelsen af 23. juli 2015 om afslag på sagsøgerens klage om anvendelse af de almindelige gennemførelsesbestemmelser og aktuarmæssige satser, der var gældende på tidspunktet for sagsøgerens ansøgning om overførsel af hans pensionsrettigheder.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 2. november 2015 — ZZ mod Parlamentet**(Sag F-138/15)**

(2016/C 027/100)

*Processprog: engelsk***Parter***Sagsøger:* ZZ (ved advokaterne T. Bontinck og A. Guillerme)*Sagsøgt:* Europa-Parlamentet**Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten**

Annullation af afgørelsen om at bringe sagsøgerens ansættelseskontrakt til ophør og påstand om erstatning for det ikke-økonomiske tab, der angiveligt er lidt

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelsen af 19. december 2014 om at bringe sagsøgerens ansættelseskontrakt til ophør.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at erstatte det af sagsøgeren lidt ikke-økonomiske tab, som foreløbigt og efter ret og billighed er opgjort til 20 000 EUR.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 17. november 2015 — ZZ mod Parlamentet**(Sag F-142/15)**

(2016/C 027/101)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger:* ZZ (ved advokat A. Tymen)*Sagsøgt:* Europa-Parlamentet

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af Parlamentets afgørelse om ikke at imødekomme sagsøgerens ansøgning om bistand og påstand om erstatning for det ikke-økonomiske tab, der angiveligt er lidt

Sagsøgerens påstande

- Annulation af den stiltiende afgørelse af 11. april 2015 om afslag på sagsøgerens ansøgning om bistand af 11. december 2014.
- Annulation af afgørelsen af 20. august 2015, modtaget den 24. august 2015, om afslag på sagsøgerens klage af 24. april 2015.
- Sagsøgte tilpligtes at betale et beløb, som efter ret og billighed fastsættes til 50 000 EUR, i erstatning for det af sagsøgeren lidtte ikke-økonomiske tab.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Kendelse afsagt af Personaleretten den 3. december 2015 — Macchia mod Kommissionen

(Sag F-37/13) ⁽¹⁾

(2016/C 027/102)

Processprog: fransk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 207 af 20.7.2013, s. 59.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA